

# BIBLIA ÉS GYÜLEKEZET

2023. október; ár: 500,- Ft

A Biblia Szövetség Egyesület folyóirata

XXXV. évfolyam 3. szám

## Gondolatok az egyházfegyelemről



„Ha pedig a te atyádfia vétkezik ellened, menj el, és fedd meg őt négy szem között. Ha hallgat rád, megnyerted a te atyádfiát. Ha pedig nem hallgat rád, végy magad mellé még egyet vagy kettőt, hogy két vagy három tanú vallomásával erősítsessék meg minden szót. Ha azokra sem hallgat, mondd meg a gyülekezetnek. Ha a gyülekezetre sem hallgat, legyen előtted olyan, mint a pogány vagy a vámszedő.” (Máté evangéliuma 18,15-17)





**Állami otthonos és nehéz családi körülmények között élő lányok tábora (1-2. kép), a pedagógus konferencia résztvevői Kismaroson (3. kép), a péceli lelki konferencia résztvevői (4. kép)**





# EGYHÁZFEGYELEM

Szeretettel köszöntöm  
a kedves Olvasókat!



Jelen lapszámunkban a hit, a Krisztuskövetés olyan velejáróját járjuk körül, amelyről nem szívesen hallunk, s amelyben talán nem is jeleskedünk: a keresztyén ember, a keresztyén közösség fegyelmeiről, fegyelmezéséről szólnak írásaink.

Akiknek megadatott az a kegyelem, hogy nemcsak megházasodhattak, hanem gyermeket is nevelhettek, azok biztonnal igyekeztek a tőlük telhető legjobb módon élni az Istentől kapott feladattal, mégis utólag gyakran azt érezhetik, hogy nem mindent csináltak jól. Nevelési szolgálatunk kudarcának tekintjük, ha a gyümölcs nem érik be azonnal, vagy abban az időben, amikor elvárnánk. Ilyenkor általában stílust váltunk, és kétségbeesett küzdelembe fogunk, hogy az általunk kívánt eredmény végre megszülessen... Aztán sokszor még nagyobb kudarcba torkollik sok szülő lelkes kísérletezgetése. A családi kapcsolatok szétesnek, mindenki megy a maga útján. Mivel a vérszerinti családban sem vagyunk képesek jól csinálni, így aztán a lelki család körében végképp elhanyagolódik a nevelés, közösségeink pedig családi életünkhöz hasonlóan keszeskusza képet mutatnak.

Minden biztonnal érezzük, hogy nem jól van ez így, de van-e kiút, vagy meg kell békélni azzal, hogy a földi életünk már csak ilyen? Nyugtassuk magunkat azzal, hogy majd egyszer a mennyben minden helyreáll...?

Fontos kimondanunk azt az igazságot, hogy sikertelenségeink ellenére Urunk azt követeli és parancsolja nekünk, hogy fegyelmezett életet éljünk. „*Szentek legyenetek, mert én, az Úr, a ti Istenetek, szent vagyok*” (3Móz 19,2) Nem gondolkozhatunk tehát úgy, hogy majd egyszer, ott a mennyben minden rendben lesz, csak addig kell kibírnunk valahogy. Azért sem vélekedhetünk így, mert ép-

pen mostani, e látható világban elvégzendő szolgálatunk – az Evangélium hirdetése Isten dicsőségére – megerősítője, vagy megtörője az életvitelünk.

Isten bejelenti igényét, amelynél az őt szerető követői lejjebb nem adhatják.

A lelki család, a gyülekezet körében pedig hasonló normák alapján kell szentül, fegyelmezetten élnünk, mint a testi családukbán.

Alapvetően el kell fogadnunk és meg kell hajolnunk az előtt a tény előtt, hogy Isten lelki családjának Krisztus a feje, azaz a lelki család rendjének, normáinak megalkotója. A hívő ember és az egyház nem szabad abban a tekintetben, hogy milyen normák alapján éli életét, ugyanis az egyház Ura a Kijelentésben világosan rendelkezik a normákról. Ez azt jelenti, hogy ő a megalkotója az objektív, mindenkor és minden hívőre nézve igaz szabályoknak és követeléseknek.

Jézus előtt meghajolni, előtte kedvesnek, tőle áldottnak lenni nem lehet úgy, hogy vitatjuk szabályait és követeléseit, esetleg azt is megkérdőjelezve, hogy lennének ilyenek...

Amíg azonban saját, személyes életünkben nem fogadjuk el ezt, addig nyilván közösségi életünknek sem válhat részévé.

Első feladatunk tehát, hogy megismerjük Urunk szabályait és követeléseit, mindazt, amit egyértelműen kijelentett.

Urunk nem igazságtalan, de abban következetes, hogy szabályait és követeléseit alkalmazza. Nem személyválogató ebben a tekintetben sem. Fontos hát, hogy mindig úgy olvassuk, tanulmányozzuk a Kijelentést, hogy abból a személyesen ránk vonatkozó követelését is megértsük.

Áldatlan állapotaink hátterében ugyanis legtöbbször Urunk egyértelmű és világos szabályainak megsértése áll.

Ösztöngöm a Testvéreket arra, hogy körültekintően tanulmányozzuk Urunk szabályait és követeléseit, szem előtt tartva mindezeket!

Azonban nem elég pusztán megismerni Urunk szabályait, követeléseit, mert Isten nem csupán ismeretanyagot ad nekünk.

Az ismeret csupán az első lépcső, az alapfeltétele annak, hogy abból aztán élet, életvitel, erkölcs és jó biztonság fakadjon.

Isten kijelentésének nem az a célja, hogy elméleti hittudósokat adjon a világnak, hanem az, hogy a megélt ismeret által élő bizonyosságát adja igazságának gyermekei által.

Tehát minden egyes hívőnek oda kell magát szánnia, adnia arra naponta, hogy amit megismert, azt megélje. Erre van szüksége a keresztyén gyülekezetnek is.

A gyakorlatban ez általában úgy mutatkozik meg, hogy amilyen igényt támasztunk önmagunkkal szemben, sokszor olyanok vagyunk a közösségünkkel szemben is. Aki nem fegyelmezi magát, az nyilván nem fogja a közösséget sem fegyelmezni, ugyanis a farizeusok gyorsan lebuknak... Ezért válnak aztán közösségeink gyakran engedékennyé és a bűn felett eltekintővé.

Mivel azonban már megértettük, hogy Isten nemcsak szabályokat és követeléseket támasztott, hanem önmagán is alkalmazza és tőlünk is követeli ezeket, ezekhez köti jelenlétét, áldásait, nem hunyhatunk szemet semmiféle szabályszegés felett.

De hogyan lehet ezt jól megvalósítani? Úgy, hogy a bűnös megtérjen, a békesség megmaradjon, az áldás pedig növekedjék? Urunk még ebben is eligazít bennünket a Kijelentés által, és erről szól lapunk mostani száma.

Alázattal tanulmányozzunk a magyarázatokat, tudván, hogy Urunk javunkat, s azok által mások üdvösségét is munkálja!

Sipos Aba Álmos / Budapest

Füle Lajos  
A napraforgók

Bárcsak az ember mindig így figyelne!  
A napraforgók gyönyörű fegyelme  
mindig lenyűgöz. Vágyakozva érte  
kítartom én is lelkemet a fényre.

# A GYÜLEKEZETI FEGYELMEZÉS CÉLJA A HELYREIGAZÍTÁS!

– „IGAZÍTSÁTOK HELYRE” GAL 6,1



*„Legyünk érzékenyek a bűnnel szemben, akkor is, ha nehéz, kellemetlen feladat a figyelmeztetés.”*

A Szentlélek által létrejött gyülekezetet Krisztus törvénye kell, hogy áthassa. Benne az Igével táplált emberek legfőképpen az ő tetszésére igyekeznek élni. Nagy szükség van erre, mert a bűn által a felismerhetetlenségig eltorzított állapotunkból emel ki Isten a megtéréskor és újjászületéskor (ld. pl. Gal 5,1kk). Azzal, hogy Isten elkezd a hívő emberben munkálni az ő képét, tisztogat, formál, családjába tagol. Előfordul azonban, hogy egyesek valamilyen titkos, vagy nyilvános módon, de elesnek, elfordulnak az Úrtól, és blokkolják ezt a folyamatot. Lehet ez pillanatnyi megingás, átmenetei elsodródás, vagy éppen tartós lázadás is. Ez az állapot azonban az érintett személyen és közvetlen környezetén túl, károkat okoz az evangélium ügyének gyülekezeti szolgálatában is. Ilyenkor a Lélek gyümölcseinek megjelenése, azaz a hívő jellem formálódása elmarad, sőt visszavetetik, de a gyülekezetet is szegyen éri. Szükség van a helyreigazításra, hogy Isten megszentelő munkája tovább folytatódhasson az egyén és a gyülekezet életében is (Gal 6,1; Jak 5,19-20; ApCsel 20,28).

## A HELYREIGAZÍTÁS PARANCSA

Ez a helyreigazítás egy nehéz, adott esetben fájdalmas, kellemetlen, szenvedést okozó beavatkozás, vagy lehet körülményes, óvatos, finomhangolt művelet is. Egy kommentár szerint e szó, „helyreigazítás”, az elmozdult csontok helyreillesztését, vagy háló kijavítását, máskor pedig a széthúzások összebékítését is jelöli. Mivel sokszínűen tudunk „kimozdulni”, „elszakadni”, „széthúzni”, azaz vétkezni, a helyreállítás módja is igen változatos. Ahogyan egy sérült

ember gyógyulás nélkül nem tud tevékenykedni, vagy szakadt háló nem képes halat fogni, lelki békétlenségben, folyamatos konfliktushelyzetekben pedig nem lehet a békesség evangéliumát hirdetni, úgy a tévútra került, igazsággal szembe helyezkedő ember sem képes szolgálni.

*Lukátsi Vilma  
„il barocco”*

*Igazgyöngysor került kezembe,  
ujjaim között pergetem  
elgondolkozva... szinte látom  
a gyöngyhalászt a tengeren...  
Nem azt, aki fényes, hibátlan  
sok gyönyörű gyöngyöt talált  
lenn a nagy vizek mélyében  
meg-megkísértve a halált,  
hanem azt, aki kagylóhéjban  
göröngyöt lelt a gyöngy helyett,  
és visszadobta a tengerbe:  
„il barocco”. – Az elveszett!*

*... és lent a mélyben sok kavics közt  
összeverődött gyöngy a gyönggyel,  
itt-ott leporlott egy rög róla,  
csiszolódt, amíg idővel  
olyan szép lett, mint az a gyöngysor,  
amit még most is peregetek  
formát kereső gondolattal:  
...gyöngyök, göröngyök, emberek...*

*Ma még lehet, hogy „il barocco”:  
formátlan, ferde, elnyomott,  
az élet mennyei karcólása  
hagyott rajtunk látszó nyomot!  
... összeverődünk: él az éllel,  
roppan rólunk egy-egy darab,  
belerázkódunk, hogy a szívünk  
úgy érzi sokszor: megszakad,  
pedig... talán így formálódunk:  
te engem csiszolsz, téged – én!  
Így leszünk egyre simább göröngyök  
az Isten áldott tenyerén!*

A helyreigazítás esetében nem ítélgetésről, vagy folyamatos rendreutasításról, mindent okvetlenül kijavító lelkület gyakorlásáról van szó tehát,

hanem olyan súlyú bűnök, eltévelyedések, tévútra sodródások jelzéséről, amelyek a hívő ember, és áttételesen a gyülekezet Istennel való kapcsolatának, szolgálatának megromlását, meghíúsulását eredményezik. Az apostol itt „*tetten ért*” egyénről beszél, tehát még a kezdeti stádiumban való kezdeményezés fontosságáról is tanít. Az elbukás leírása feltételezi a személyes kapcsolatainkat, másakra is figyelő lelkületet, egy alázatos szemléletmódot, mert az intés a közös munkálkodás, gyülekezeti közösség gyakorlása során valósul meg, ráadásul nem főcélként, hanem az Úr nyájában való követése során esetlegesen előjövő veszélykor alkalmazandó. Nem állandó nyomozásról, törvényeskedő lelkületű, indokolatlanul kritikus magatartásról ír itt Pál, hanem a természetes gyülekezeti, testvéri közösség, szolgálat közben „*tetten ért*” bűn, elhajlás észrevételéről és az ellene való fellépésről.

## A „HELYREIGAZÍTÁS” KÖRÜLMÉNYEI

Ismerve egyházunk számos gyülekezetének általános lelki, hitvallásbeli állapotát, sokakban felvetődhet a kérdés, hogy ma hogyan alkalmazható ez a lelki rendelkezés, gyülekezeti működésre vonatkozó isteni parancs. Hiszen a helyreállítás olyan emberek feladata, akik maguk is érzékenyek az eltévelyedésekre, ami magától értetődően alapja annak, hogy az Ige által történik az észrevétel és a beavatkozás is. A „*ti, akik lelki emberek vagytok*” kifejezés egy igen körülhatárolt, sok esetben a gyülekezeten belül is szűk kört jelent. Annak érdekében, hogy ne vak vezessen világtalant, fontos, hogy arra lelkileg, érzelmileg, kommunikációs képességei tekintetében, vagy éppen ismeretbeli, hitbeli állapota vonatkozásában ne alkalmatlan személy végezze ezt a szolgálatot. Az intő személye is nagyfokú támadásnak lehet kitéve, miközben az adott bűn sokszor fondorlatos módon megmutatózó ügyéhez segítő szándékkal közel hajol.

Ugyanakkor az is igaz, hogy az intést, helyreigazítást csak az fogja elfogadni, aki ismeri és szereti Istent. Ez az Ige ugyanis feltételezi azt, hogy a helyreigazítandó alapvetően az Úr útján jár, korábban már hitre jutott. Nem testi emberek javíthatásáról van tehát szó, hanem valamiben elbukott hívő emberek segítségéről, támogatásáról, hogy az Úrhoz, a vele való szoros közösséghez a bűnbánat, a támogató, elfedező, visszafogadó szeretet által visszatérjenek. Ha nincs meg ez a közös alap, a helyreigazítandó számára nem tekintély Isten Igéje, a lelkiismerete nem szólítható meg, nem kérhető beszélgetésre, imádkozásra, a bűn felismerésére és megtagadására, akkor komoly akadályokkal állunk szemben, és méltatlan

győzködéssé válik a szent, helyreigazító szolgálata.

#### A „HELYREIGAZÍTÓ SZOLGÁLAT”

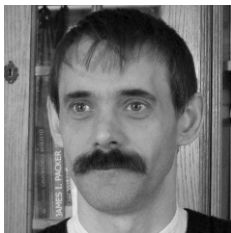
##### KIMENETELE

Nagy öröm, ha az intő, helyreigazító szavak nyomán megújulás, a kegyelemben való megerősödés támad. De mindannyian beszámolhatunk olyan tapasztalatokról is, amikor az intés, a szelíd, de határozott jelzés, beavatkozás látszólag eredménytelenül zárult. Nem talált halló fülekre, változtatni akaró szívre. Talán az egyén el is maradt a gyülekezetből. Ezek mindig fájdalmas események. Jó ilyenkor arra gondolni, hogy az igazi intő maga az Úr, mi csupán az ő megbízottjai, szolgálattelveői vagyunk. Ő képes Igéje nyomán belátásra bírni,

Leke által megszorítani (JSir 3,32; 2Kor 7,10), megvigasztalni (Jer 31,9; Mt 5,4), sebet ejteni és bekötözni (Jób 5,18; Jer 30,17). A mi felelősségünk, hogy nyitott, de alázatos szemmel, érző szívvel, Krisztust és a testvéreinket szerető lelkülettel legyünk szolgáló tagjai a gyülekezetünknek. Legyünk érzékenyek a bűnnel szemben, akkor is, ha nehéz, kellemetlen feladat a figyelmeztetés. Kérjük és kutassuk az útját annak, hogy miként lehetünk az Ige által helyreállító eszközök egy-egy testvér életében, közben ne feledjük, hogy e nehéz szolgálat, azaz „*teherhordozás*” (Gal 6,2) kimenetele ilyen értelemben nem a mi kezünkbe adatott, így a rendeződést is bízunk csak rá, az ő bölcsességére.

*Dr. Hotorán Gábor / Érszekcsánád*

## AZ EGYHÁZFEGYELEM TÉVUTAI, AZAZ MIT NE TEGYÜNK KRISZTUS EGYHÁZAIBAN, „HA ELŐFOGJA IS AZ EMBERT VALAMI BŰN”? (GAL 6,1)



*„A passzivitás egyik oka a bűn jelentőségének lebecsülése. Minden ember bűnös, miért csinálnánk nagy ügyet éppen egy valaki bűnéből?”*

Amilyen egyértelmű Jézus Krisztus akaratára az egyházi fegyelmezésről (Mt 18,15–20), és bármennyire is mindennapos tapasztalat Krisztus egyházaiban a tévtanítások vagy az erkölcsi bűnök rontó ereje, annál ritkább, amikor az egyházi fegyelmezést Krisztus szeretetével, bölcsességével és hatalmával gyakorolnánk. Ezzel egyrészt az a baj, hogy nem Urunk jó, kedves és tökéletes akaratát követjük. Másrészt, a szükséges és építő fegyelmezés helyett más, nem szükséges és még kevésbé építő mintákat követünk. Gyakran járunk úgy, mintha a pusztító tüzet víz helyett benzinnel próbálnánk oltani. Az alábbiakban az egyházfegyelem néhány tévútjára fogunk rámutatni.

#### A PLETYKA TÉVÚTJAI

Ha vétkezik a testvérünk, ez az érintettekhez tartozik: „*menj el és dorgáld meg őt négy szem között: ha hallgat rád, meg-*

*nyerted a te atyádfiát*” (Mt 18,15). Pletykával, a testvérünk bűnének, elesésének híresztelésével lehetetlen megnyerni atyánkfíát.

Szükséges, hogy az érintett testvérhez forduljunk, mert csak őszinte beszélgetéssel tárhatjuk fel, mi is történt. Valaki meglátott egy testvért, aki a lottózóból lépett ki. De Krisztus követői nem üznek szerencsejátékot. Még ott az aluljáróban szóba elegyedtek. Néhány lépés után, a jegypénztárnál kiderült, hogy a testvér a lottózóban pénzt váltott, hogy metrójegyet tudjon venni. Csak néhány mondat kellett, hogy a félreérthető helyzet tisztázódjon. Pedig milyen jó pletyka, híresztelés kerekedhetett volna, és sajnos kerekedik is sok esetben részizagságok, feltételezések, félreértések alapján.

„*Ha pedig a te atyádfia vétkezik elened...*” Valóban vétkezett? A pletyka, a híresztelés ennek tisztázásában nem segít, ellenben egy véltlen testvér jó hírét és becsületét megrontja.

Azért is szükséges az érintett testvérhez fordulnunk, mert „*ha előfogta is valami bűn*” (Gal 6,1), akkor éppen rajta kell segíteni, az ő szívét kell megnyerni, nem mások szívét felzaklatni. A tűzoltás egyik célja a tűz lokalizálása. Meg kell akadályozni, hogy a tűz tovább terjedjen.

A pletykával, az alaptalan híreszteléssel nem csak a testvérünk iránti mentő szeretetet vonjuk meg, hanem mások szívét is – olykor alaptalanul és fölöslegesen – felzaklatjuk vagy elkésértjük. Erre pedig Krisztus egyházaiban a legkevésbé sincs szükség.

A szeretet nem örül a hamisságnak (1Kor 13,6), vagyis nem leli kedvét a bűnben. Sőt, „*a szeretet sok vétket elfedez,*” (1Pt 4,8) vagyis nem kitergeti, hanem eltakarja. A pletyka, a felületen híresztelés helyett tisztázzuk a helyzetet az érintettel, és ha valóban vétkezett, segítsük el Krisztus bocsánatához.

#### A PASSZIVITÁS TÉVÚTJA

Az egyházi fegyelmezéssel kapcsolatos leggyakoribb tapasztalatunk az, hogy nem történik semmi. Úgy vélekedünk, mint a gyermekorvos, aki a vizsgálat után így szól: „*ez a betegség gyógyszeres kezeléssel két hét alatt, kezelés nélkül 14 nap alatt gyógyul meg.*” A bűn azonban nem magától gyógyuló betegség. A passzivitás nem segít, ellenben hármass nyomorúságot szül.

1. Nem nyerjük meg atyánkfíát, ha megvonjuk tőle a bűnből mentő szeretetet. Valaki a bűnből évek után megszabadulva szóvá is tette egy hozzá mind-



végig közel álló testvérnek: „Miért nem szóltál?” Ne hagyjuk egymást a bűnben!

2. Mi magunk nyíltan engedetlenek vagyunk Jézus Krisztus akaratának. Ő nem huny szemet az egyházaiban elhatalmasodó bűn felett, és azt akarja, hogy mi se tegyük. (Lásd: Jelenések könyve 2-3. fejezetek.) Krisztus egyházának szentsége, az Úr földi menyasszonyának lelki és erkölcsi tisztasága dolgában mi sem maradhatunk passzívak. Az egyházi fegyelmezés elhagyása nyílt engedetlenség Krisztus akaratával szemben. A passzivitással nem csak a vétkező testvér, hanem mi magunk, a passzív szemlélők is bűnbe estünk. A bűn ilyen értelemben sem jár egyedül.
3. A tisztázatlan bűn fertőzi Krisztus földi egyházát. A passzivitás azt jelenti, hogy nem lépünk a fékre, nem állítjuk meg csírájában a bűn terjedését. Ha nem fékezünk, akkor a lejtőn nem lesz megállás. A rossz mintákat többen is átvesszük. A Krisztus egyházát megromító hamis tanítás, „*mint a rákfekély terjed*” (2Tim 2,17). Jó az illetet hamar felismerni, és gyorsan, minél kisebb sebbel gyógyítani, mert egy idő után már lehetetlen, és a bűn, a tévtan vagy az erkölcsi romlás az egész helyi egyházat megromítja.

#### A JELENTÉKTELENSÉG TÉVÚTJA

A passzivitás egyik oka a bűn jelentőségének lebecsülése. Minden ember bűnös, miért csinálnánk nagy ügyet éppen egy valaki bűnéből? Nem kell azt olyan szigorúan venni.

Az élet más területén ugyanezen felháborodnánk. „Minden ember megbeteg-

szik előbb-utóbb, ne vegyük olyan komolyan a betegségeket. Zárjuk be az orvosi rendelőket, a gyógyszerárakat, nem kell a betegségeknek olyan nagy jelentőséget tulajdonítani.” Kedves olvasó, jól esne, ha ezt kapnád orvosi segítség helyett? Nem háborítana fel az, hogy a te nyomorúságodat jelentéktelennek tartják? Joggal háborodnál fel!

A bűn bűnösségét sokkal mélyebben át kellene éreznünk. A bűnbe esett testvér baját nem gondolhatjuk lényegtelennek, jelentéktelennek. A bűn mindig súlyos, fájdalmas és romboló, és teljességre jutva halált nemz. (Jak 1,15) Ne vegyük félvállról, már csak azért sem, mert szent Istenünk és mennyei Megváltónk sem tartották jelentéktelennek, sőt! Krisztus meghalt a mi bűneinkért! (1Kor 15,3)

#### A SZERETETLEN ÍTÉLKEZÉS TÉVÚTJA

Nem menthetjük a bűn bűnösségét azzal, hogy mindenki vétkezik. De vigyáznunk kell, mert az inga kileng, és a másik holtpontra ott a szeretetlen ítéletes tévútja.

A falunkban gyermekként megismertem egy félelmetes nevet. Ezt a nevet az idős emberek is komoly arccal, az asszonyok megszeppenve ejtették ki szájukon. Cseperedve megtudtam, hogy a név egy kórházi sebész orvost illetett. Sok emberen segített ez az orvos, mégis féltek tőle. Idővel azt is megtudtam – örömmre nem tapasztalathoz –, mi a félelem oka. Az orvos a vizsgálat után, szokása szerint ezzel a mondattal küldte a páciensét a műtőbe: „kést neki!” Ez a két érzéketlen szó még a kemény munkát, sok nehezét jól ismerő falusi férfiaknak is félelmetes volt.

A szeretetlen ítéletkezés éppen ilyen ijesztő. Ha az egyházi fegyelmezésben elhagynánk Krisztus szeretetét, akkor a bűnbe esett testvért könnyen megaláznánk, megvetnénk, lenéznénk. Magam is átéltem, amikor egy orvos türelmetlenül és szigorúan kért számon valamit, amiről fogalmam sem volt. Ott álltam, mint aki egyest kap, mert nem tudja a szorzótáblát. Az orvos érzekelte a megalázó helyzetet, és változtatott a beszédén. Ebben a pillanatban őszintén elismertem, hogy tudatlan voltam, ezért hibáztam. A következő mondatával már együtt kerestük a következő lépést.

Szeretetlen ítéletkezés! Egyáltalán, ítéletkezni akarunk? Az a cél, hogy bebizonyítsuk a testvérünk bűnösségét, és azt, hogy mi jobbak vagyunk? Nem az Krisztus akarata, hogy megnyerjük testvérünk – hangsúlyozzuk: a testvérünk – szívét a bűn elhagyására és Krisztus szolgálataira? Nem azért fegyelmezzük az egyházban, mert Krisztus szereti az övéit, és mi is szeretjük a testvérünket, és föl szeretnénk emelni, ha elesett?

Az egyházi fegyelmezés sok tévútja egy irányba mutat: ne legyünk mi bölcsőbbek Urunknál! Bízunk benne, és kövessük Szentírásban kijelentett akaratát akkor is, ha előfoga az embert valamilyen bűn! Szánjuk el magunkat a méltatlanul elfelejtett és elhanyagolt egyházi fegyelmezésre! Így a tévutak kudarcai és romlása helyett győzedelmeskedünk az egyházakban megjelenő bűn felett, és az egyházi fegyelmezésben tapasztaljuk majd, hogy „*ahol ketten vagy hárman egybegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük*” (Mt 18,20).

Dr. Cs. Nagy János / Pécel

## KERÜLNÜNK KELL A BOSZORKÁNY-ÜLDÖZÉST, A FEGYELMEZÉS A „LELKI EMBEREK” FELADATA



„A gyülekezetnek fel kell ismerni, kik alkalmasak a bűnbeesettek megmentésére. Itt nincs helyük az önkéntes, gyakran alkalmatlan, könnyelműen intézkedő testvéreknek.”

Isten népének életében az egyházfegyelmény gyakorlásának mind a mai napig két legfontosabb eszköze a prédikáció és az egyház. Azért van ez így, mert Isten a hirdetett ígén keresztül tanítja, vezeti, tanácsolja, inti, feddi meg, hívja bűnbánatra, emeli fel, ajándékozza meg népét bűnbocsánattal, hogy az tökéletes, minden jó cselekedetre felkészített legyen. Az

egyház (itt értsük most, mint felekezetet), és közelebből a gyülekezet, a templom, a közösség, a kiscsoport, legyen az presbitérium, házaskör, bibliatanulmányozó kör, ahova tartozunk, mindig védőgát, amely lelkileg, szellemileg megerősít, védelmez, fegyelmez, rendben tart és arra ösztönöz, akármit is hirdessen a világ, hogy egyedül Jézust érdemes követni.

Persze lehet, hogy sokan felkapják erre a fejüket, akik az egyházfegyelem gyakorlásának hiányában látják a mindenkori egyház, egy-egy gyülekezet romlásának legfőbb okát. Szomorúan veszik tudomásul, hogy gyülekezetükben idén még senkit sem zavartak el az úrasztalától, és senkit sem zártak ki a választói névjegyzékből fegyelmi okok miatt. Bezzeg, ha ezt gyakorolnák, akkor rendben mennének a dolgok! Nos, fontos látnunk, hogy az egyházfegyelem gyakorlása nem itt kezdődik. Isten sokkal bölcsebben állította ezt be a gyülekezetek életében akkor, amikor népének adta a szavát, a Bibliát, és a vezetőkre bizta annak magyarázatát, illetve a hívő embert nem magányos harcosoknak, hanem a szentek közösségébe hívta el. Ezekkel naponként, hetenként táplálja, irányítja, fegyelmezi népét, értelmes, neki tetsző kerektek között tartja életünket.

Természetesen előfordul, hogy a tettek mezejére kell lépni a gyülekezetben, az egyházban a fegyelmezés terén, de ez nagy körültekintést igényel. Arra keressük most a választ, hogy kinek is a feladata ez. A gyülekezetnek fel kell ismerni, kik alkalmasak a bűnbeesettek megmentésére. Itt nincs helyük az önkéntes, gyakran alkalmatlan, könnyelműen intézkedő testvéreknek. Félre kell tenni az inkvizitorokat, önkéntes nyomozókat és végrehajtókat. A legtöbb gyülekezetben van néhány ember, akik örülnek annak, ha feltárhatják és nyilvánosságra hozhatják mások bűneit. Úgy érzik, hogy szakértők a bűn leleplezésében és elítélésében. Az ilyen „fejvadászok” semmit sem szeretnek jobban, mint néhány tag vétkének szaftos leleplezését. A farizeusokhoz hasonlóan ők is mindig arra vágnak, hogy az első követ eldobják. Az intés és a fegyelem gyakorlása sohasem öncélú, hanem a helyreállítás reménységével történik. Kik alkalmasak tehát erre? Kik gyakorolják ezt az egyházban? Két idevonatkozó igevers fontos irányelveket fogalmaz meg ezen a téren.

1. „*Testvéreim, ha valakit tetten is érnek valamilyen bűnben, ti, akik lelki emberek vagytok, igazítsátok helyre az illet szelid lélekkel*” (Gal 6,1). Pál itt nem egy speciális, kiváltságos, a többiek felett egy polccal levő csoportot szólít meg, akiket „lelki” jelzővel lehetne illetni, pont ellenkezőleg, azoknak a galatáknak írja, akiket bizony ebben a levélben többször is, határozott, kemény szavakkal megfedd (Gal

1,6–9; 3,3). A galáciabeli keresztyének éppen olyan bűneikkel küszködő keresztyének voltak, mint mi. Az apostol arra biztatja őket, hogy ha Lélek által élnek, éljenek is Lélek szerint, tudva azt, hogy nem minden hívő „lelki” keresztyén, de minden hívőnek erre az életre kell törekednie (vö. Gal 5,16–26). Becsvágy, irigység, egymás ingerlése olyan bűnök, amelyekkel szemben újra és újra fel kell venni a harcot különösen azoknak, akik az intés, fegyelmezés szolgálatát végzik.

2. Egy másik fontos idevonatkozó Ige a Rómaiakhoz írt levél 15,14-ben található, ahol Pál a következőket írja: „*Én pedig, testvéreim, magam is meg vagyok arról győződve, hogy ti is telve vagytok jósággal, telve minden ismerettel, és hogy egymást is tudjátok tanítani* (Károli: *inteni*).” Amint a bibliafordítások is jelzik, a „tanítani” és „inteni” igék egyaránt használhatók ebben a páli mondatban, azzal a jelentésárnyalattal, amit a pásztori, lelkipásztori figyelemzés, esetleg feddés és rendreutasítás magában hordoz. Mire figyeljünk ebben az igeversben? Először is az apostol megdicséri a római keresztyéneket, nem ironizál rajtuk, hanem kifejezi az olvasóiba vetett bizalmát. Úgy látja őket, mint akik a keresztyén élet két fontos területén érettséget tanúsítanak: telve vannak jósággal és minden ismerettel, ezért képesek egymást inteni. A jóság a Lélek gyümölcse, olyan emberek életében terem, akiknek mélységes vágyuk nemcsak mások, hanem saját életükben is a jóra, őszinteségre, becsületeségre törekvés, akik komolyan veszik Jézus szavait, és készek, hogy szemükből eltávolítsák a gerendát, mielőtt megpróbálják testvéreik szeméből kivenni a szálkát (Mt 7,3–5). Az ismeretben is bővültek a római keresztyének. Ez a kifejezés is a jósághoz hasonlóan átfogó értelemben veendő, nem szükséges csak az Ige, az evangélium, az üdvösség ismeretére szűkíteni, bár nyilvánvalóan mindezek együttesen formálják a keresztyén ember gondolkodását, de ide érhetjük egy adott helyzet vagy a szóban forgó személy mélyebb megismerését is. Általában véve érthetjük rajta azt a belső igényt, amely nem felületesen, elhamarkodottan ítélt, esetleg mások igényeit, elvárásait akarja kiszolgálni, hanem az igazságot szeretné feltárni.

Továbbá érdemes felfigyelnünk arra, hogy az intésről írva az apostol nem köti magához a római gyülekezet tagjait. Nem

azt írja nekik, hogyha eltévelyedő, vétkező testvér van közöttetek, küldjétek hozzám, majd én apostoli tekintélyemmel helyreigazítom, megfegyelmezem őt. Még azt sem írja, hogy ilyen esetekben keressetek meg, majd megmondom nektek, mit kell tennetek. Véletlenül sem szeretne valamilyen lelki guru szerepében tetszelegni az apostol, aki mindent el tud rendezni, minden helyzethez van szava, látása, tanácsa. Ehelyett azt írja: biztos vagyok benne, hogy egymást is tudjátok inteni, tanítani. Egymásra bizza őket, azaz a gyülekezetre. Maguk között is tudni kell elrendezni a vitás és fegyelmi ügyeket.

Imádság, gondolkodás, bibliaismeret, a lélekmentés vágya: mind-mind olyan jellemzők, amelyeket Isten Lelke használni akar az intés szolgálatában; mindezek nélkül befogni sem szabad.

*Dr. Komlósi Péter / Budapest*

### *Johnson Gnanabaranam Alakíts, formálj engem, Uram!*

A szobrász a márványtömböt nézi és szeme már a kiformált szobrot látja a kőben, melyben majd sokan gyönyörködnek.

A gazda a vetőmagot nézi, s az érett kalászt látja már szeme, amiből sok embernek lesz kenyere.

Az asztalos a deszkákat szemléli, és szeme már látja a kész bútorokat, melyeket sokan használnak majd.

S míg a mérnök a sebes folyót nézi a hegyekben, szeme már az óriási gátat látja, amely vizet juttat a kiszáradt földekre.

A Megváltó a bűnösre nézett, és szeme már megtérését látta, átadott életét, mely csak Őt szolgálja.

Ó, Uram, bennem, bűnös emberben olyan akarat van,

amely a te szent akaratod ellen lázadzik. A márvány enged a szobrász ügyes kezének.

A vetőmag kikel és kalászba szökken.

A deszka sem berzenkedik az asztalos ellen.

A folyóvíz más mederbe folyik majd, hogyha felépítik az óriási gátat.

Ó, Uram, végy kezembe, és Szentlelked által teremts újjá engem!

Légy türelmes hozzám, ne mondj le rólam, míg olyan nem leszek, amint te akarsz.

Amen. Amen.

# A LELKI EMBEREK MUNKA- MÓDSZERE ÉS ISMERTETŐJELE A „SZELÍDSÉG”!



*„Inteni is csak úgy lehet, ha a kedvesség és szelídség mellett is nyíltak és őszinték vagyunk, nem fedjük el az igazságot, nem szépítjük és védjük a bűnt.”*

*„Mit akartok? Vesszővel menjek-é hozzatok, avagy szeretettel és szelídséggel lelkével?” 1Kor 4,21*

Senki sem szavazna a vesszőre. Jézus egyértelmű útmutatása, hogy minden helyzetben, még a fegyelmezésnél és az intésnél is a szeretet és a szelídség lelke legyen bennünk a meghatározó. Többek között ebben is különbözik a keresztyén tanítás sok más vallástól. A Bibliában 28-szor fordul elő a szelíd szó. Ez nem túl nagy szám, de elég nagy ahhoz, hogy komolyan vegyük: Isten személyiségéhez és munkamódszeréhez elengedhetetlen a szelídség. A szelídség az Atyának és Jézusnak is meghatározó személyiségjegye, a lélek gyümölcse.

*„És a földindulás után tűz jöve, de nem volt az Úr a tűzben sem. És a tűz után egy halk és szelíd hang hallatszék.” 1Kir 19,12.*

A helyreállító munkában alapvető, hogy a szelídség lelkületével közelítsünk a testvérünkhöz, akinek lehet, hogy kemény kritikát kell közvetítenünk. Ha jól belegondolunk, ez egyáltalán nem könnyű feladat. Határozottan és egyértelműnek kell lennünk a bűn megítélésében, és mégis szelídek a módszerek tekintetében. Aki találkozott már olyan testvéri magatartással, amikor a figyelmeztetés a szelídséggel társulva érkezett, az tudja, hogy ez a leghatásosabb módszer. A szelíd emberrel szemben kevésbé horgad fel bennünk az indulat, az ellenállás, a vitakozás kényszere. A szelíd emberrel nehéz harcolni, mert valami visszatart. Persze csak akkor, ha ez a Szentlélek szelídsége, Jézus szelídsége.

*„Aki szelíden fenýíti az ellenszegülöket; ha talán adna nekik az Isten megterést az igazság megismerésére.” 2Tim 2,25*

Jézus élettörténetében előfordul minden helyzet, amivel mi is találkozunk életünk során, az ő magatartásából tehát mindig tudunk példát meríteni. Láthatjuk őt haragosnak, amikor határozottan kiüzi a kufárokat a templomból. Határozott, de nem indulatos. Még ebben a helyzetben is megörzi az önuralmát és a szelídségét. És láthatjuk azt is, hogy ő mindig szelíden int, ahogy azt Péter esetében is tette.

Az emberek általában nem szeretnek szelídek lenni. A világ azt hangsúlyozza, hogy a szelíd ember gyenge, sőt lúzer, aki nem tudja megvédeni magát. Ha a főnök szelíden kér és nem parancsol, akkor a beosztott hajlamos azt semmibe venni. Ha a beosztott szelíden kér, akkor gyávának nézik. Mégis hogyan tudunk úgy szelídek lenni az intésben, hogy közben megmaradjon a tartásunk? Csak úgy, ha nem a saját céljaink, hanem Isten képviselésében járunk.

A parancs tehát az, hogy a szelídség lelkületével végezzük az intés feladatát. Be kell vallani, hogy ez nagyon nehéz feladat. Jó dolog szelídek lenni, de ugyanakkor szeretünk élni az erkölcsi fölényünkkel is. Én mondom meg neki, hogy mit csinál rosszul, mivel én ezt tudom, én nem követem el azt a hibát, amit ő. Ameddig így állok hozzá a feladathoz, addig nem fogom tudni a szelídség lelkületével inteni a testvéremet, csak a fölény és az uralkodás lelkületével.

Olyan ez, mint a próféták munkája. Amikor Jónást Isten elindítja a feladattal, hogy adja át az intést Ninive lakosainak, Jónás nem a szelídség lelkületével kezd hozzá a feladathoz. A lelkében inkább gyűlölet és felfuvalkodottság van. Arra vágyik, hogy lássa Isten haragját, amiért a niniveiek nem hallgatnak rá. A lelkületére nem a szelídség, hanem a bosszúállás jellemző. Nem is sikeres, és Isten sem gyönyörködik abban, ahogyan a

munkáját végzi. Jónásnak sok-sok mindenen át kell mennie ahhoz, hogy elérje azt az alázatossági állapotot, amely alkalmassá teszi a feladat elvégzésére.

*Sikkó József  
Valósággal szabadok  
(Jn 8,36)*

Ha bilincsként nem kényszerül  
elmédre bűnös gondolat,  
szennyes, fertőzött képzelet,  
– akkor vagy igazán szabad!

Ha nem kötik nyelvedet  
csúf, bántó, illetlen szavak,  
s hazudni nem vagy kénytelen,  
– akkor vagy igazán szabad!

Ha öklöd nem sújt gonoszul,  
nem rántja görcsbe markodat  
zsugori önzés, – adni tudsz,  
– akkor vagy igazán szabad!

Ha kísértés lejtőire  
ingatag lábad nem szalad,  
s jár béke, hűség útjain,  
– akkor vagy igazán szabad!

Ha rontó – vesztő szenvedély  
forgószelekként el nem ragad,  
mert van erősebb Őriződ,  
– akkor vagy igazán szabad!

Ha éjsötét tömlöcbe már  
gyűlölet, gyilkos indulat  
be nem falazza szívedet,  
– akkor vagy igazán szabad!

Halálfélelem rabjaként  
figyelsz sötétlő árnyakat...  
Hűsvéti fény, ha rád ragyog,  
– akkor vagy igazán szabad!

Jaj, rabbá tesznek bűneink  
mindnyájunkat a Nap alatt...  
Kit Isten Fia szabadít:  
az lesz valósággal szabad!



A Biblia sokszor beszél úgy a szelidségről, hogy szembeállítja valamivel.

„Ha kik csúfolók, ő megcsúfolja azokat; a szelideknek pedig ad kedvességet.” Péld 3,34

„A szelid szív a testnek élete; az irigység pedig a csontoknak rothadása.” Péld 14,30

„A nyelv szelidsége életnek fája; az abban való hamisság pedig a léleknek gyötrelme.” Péld 15,4

„Jobb alázatos lélekkel lenni a szelidekkel, mint zsákmányon osztozni a kevélyekkel.” Péld 16,19

A szelidség együtt jár a kedvességgel, de nem fér meg az irigységgel és a hamissággal. Inteni is csak úgy lehet, ha a kedvesség és szelidség mellett is nyíltak és őszinték vagyunk, nem fedjük el az igazságot, nem szépítjük és védjük a bűnt. De számüzünk a lelkünkben minden irigységet. Ha valakit meg kell intenünk, mert kapzsi, közben nem lehet

bennünk olyan gondolat, hogy irigyeljük a gazdagságát.

A szelidséghez hozzátartozik az aláztosság. Csak az tud igazán szelid lenni, aki tudatában van annak, hogy csak a kegyelemnek köszönheti, hogy ő az intő, és nem őt kell inteni. Értennem kell, hogy pontosan ugyanolyan bűnös és gyarló vagyok, mint az, akit intek. Nem téveszthetem szem elől, hogy egy Istentől kapott feladatot látok el, és nem azért, mert én jobb vagyok a másiknál. Bárki más is elláthatná ezt a feladatot, ha Isten teszi rá alkalmassá.

Fontos tehát tudatában lennünk, hogy csak akkor lehetünk alkalmasak az intésre és a közreműködésre Isten helyreállító munkájában, ha rendelkezünk az ehhez szükséges speciális szelidséggel:

- Nem tekintjük magunkat jobbnak annál a testvérünkénél, aki felé szolgálunk.
- A célunk az, hogy az ő élete visszata-

láljon a helyes útra, és nem az, hogy mi sikeresek legyünk.

- Elhisszük, hogy azt a bűnt, amit a testvérünk elkövetett, mi is el tudnánk követni. Csak a kegyelem óvhat meg minket ettől.
- A szeretet az uralkodó érzés bennünk. A szelidség kísérője a mentő és megértő szeretet.
- Tudatában vagyunk, hogy a szelidség nem egyenlő a gyengeséggel. Szelíden, szeretettel, de határozottan kell képviselnünk az igazságot. Nem kell becsomagolni és megédesíteni azt.

Mindezek tudatában azt kívánom, hogy mindenki nagy örömmel és hittel tudja követni az alábbi utasítást:

„Atyámfiai, még ha előfogja is az embert valami bűn, ti lelkiek, igazítsátok útbá az olyant szelidségnek lelkével, ügyelvén magadra, hogy meg ne kísértessél te magad is.” Gal 6,1

Dr. Varga Katalin / Mende

## VIGYÁZZ, EL NE CSÁBULJ!



„Mit jelent a magunkra ügyelés az egyházfegyelem során? Azt, hogy tartsuk magunkat az igében megszabott lelkülethez, rendhez.”

„... ügyelvén magadra, hogy meg ne kísértessél te magad is.” (Gal 6,1b)

Az életmentők egyik alapszabálya, hogy nem csak a bajba jutott emberre kell figyelniük, hanem saját biztonságukra és környezetükre is, amely számos veszélyt rejthet. (Pl. a fertőző betegségek ellen védőfelszerelést kell viselni.) Pál apostol erre az alapszabályra figyelmeztet minket is. Azt mondja, hogy miközben bűnbe esett testvérünk helyreállítására, megtérésére koncentrálunk, nem szabad elfeledkeznünk saját állapotunkról és a minket érő kísértésekről sem. Ahhoz, hogy e szerint az igei útmutatás szerint tudjunk cselekedni, előbb fontos megértenünk néhány alapvető kérdést.

1. Kiknek szól ez a figyelmeztetés? Azoknak a lelki, hitben érett korú embereknek (Ef 4,14; 1Kor 16,13), akiknek

útba kell igazítaniuk bűnbe esett testvérüket. Olyanoknak, akik különféle kísértésekkel szemben meg tudnak állni, akik ismerik Isten útjait a gyakorlatban is, így nem lehet őket egykönnyen félrevezetni. Mivel az egyházfegyelem első szintjén négy szemkört kell beszélnünk a velünk szemben vétkezővel (Mt 18,15–17), ezért minden hívőnek ügyelnie kell saját szívére, az őt érő kísértésekre is. Különösen igaz ez azokra a szolgálókra, akik sokat foglalkoznak másokkal (presbiterek, lelkészek, bibliacsoport-vezetők és ifjúsági csoportok vezetői stb.), hiszen miközben figyelmük másokra összpontosul, gyakran hajlamossá válnak arra, hogy ne ügyeljenek magukra és az őket érő kísértésekre.

2. Mi történhet, ha nem e szerint a parancs szerint cselekszünk? Akkor szolgálat közben mi is bűnbe eshetünk, alkalmatlanná válhatunk mások megsegítésére, és így testvérünk helyreállítása óvatlanságunk miatt kudarcba fulladhat. Tehát nem csak magunk, hanem testvéreink miatt is ügyelnünk kell a kísértésekre.

3. Mit jelent a magunkra ügyelés, figyelés? Mikor marad biztonságban a hívő ember? Akkor, ha mindvégig Istenre figyel, igéjéhez ragaszkodik, aszerint

igyekszik élni. Ennek tükrében képes ösztönén megvizsgálni saját hitét, reménységét, céljait, indítékait, vágyait úgy, hogy nem csak a felszínt érinti, hanem eljut szívének és lelkének mélyéig, és aláveti magát Isten igéjének, hogy az megítélje gondolatait és szíve indulatait is (Zsid 4,12). A Gal 5,13–26, a Róm 12, az 1Kor 6,9–10, az Ef 5,3–5, a Tízparancsolat, a Hegyi beszéd és hasonló igeszakaszok segíthetnek abban nekünk, hogy konkrétan nevének nevezzük azt, amit magunkban találunk. Adjunk hálát azért, amit az Úr adott szívünkbe, és bánjunk meg azt, ami bűn, és kérjük az ő kegyelmét, hogy megtérhessünk abból.

4. Mit jelent a magunkra ügyelés az egyházfegyelem során? Azt, hogy tartsuk magunkat az igében megszabott lelkülethez, rendhez. Legyünk mindig tisztában indítékainkkal (miért kell beszélnünk bűnbe esett testvérünkkel), céljainkkal (helyreállítás), a hogyannal (szelidséggel, aláztással, határozottsággal, szeretettel), mindezt pedig abban való hitben tegyük, hogy az Úr adhat neki megtérést. Fontos, hogy folyamatosan figyeljünk ezekre, nehogy bűnbe esve alkalmatlannokká váljunk testvérünk helyreállításának szolgálatára.

5. Milyen kísértések érhetik azokat a hívőket, akik az egyházfegyelmet gyakorolják? Számítalan, amiből csak néhányat van lehetőségünk felsorolni.

**Törvényeskedés.** Az ilyen lelkületű embernek fontosabb, hogy testvére valamilyen parancsot, szabályt megszegett, és ezért büntetést kell kapnia, mint az, hogy kegyelmet és bocsánatot találjon a kegyelem királyi székénél (Zsid 4,16). A farizeusok mindenképpen megakarták büntetni a házasságtörő nőt, nem gondoltak annak megmentésére (Jn 8,2–11). Krisztus erre a könnyen ítélkező lelkületre világított rá, amikor leleplezte őket.

**Szeretlenség.** Testvérünk megmentésének vágya helyett a felháborodás, botránkozás, harag, düh határoz meg minket, és ezeken a torzító szemüvegen keresztül nézzük az esetet, ítéljük meg az illetőt.

**Önhittség.** Istentől kapott lelki ajándékaink miatt magunkat túlértékeljük, különbnek gondoljuk (Gal 6,3). Gyakori eset az is, hogy testvérünk bűnének fényében jobbnak látjuk magunkat nála.

**Hamis biztonságérzet, elbizakodottság.** Helytelenül ítéljük meg magunkat akkor is, amikor azt hisszük, bizonyos bűnökkel nem vagyunk kísérhetőek. Péter apostol (Mt 26,31–35) és Dávid király esete (2Sám 11) tanítson minket józanságra és óvatosságra: vigyázzunk, hogy miközben állunk, el ne essünk (1Kor 10,12). A lelki ember alatt ne erkölcsileg tökéleteset értsünk, hanem olyat, akit Isten Szentlelke vezet a bűnbánat során is.

**Példát statuálni a bűnösön.** Az egyházfegyelem védi a gyülekezet közösségét, és egyúttal a bűnt elkövető javára is van. Amikor elfeledkezünk a vétkes javáról, akkor megbüntetése csak eszünk közé válik, hogy példát statuáljunk másoknak, hogy a jövőben ne kövessenek el hasonló bűnt. Azonban sosem szabad elfeledkezni arról, hogy nem csak a gyülekezetről van ilyen esetekben szó, hanem a vétkes jövőjéről, családjáról, testvéri kapcsolatairól is. Legyünk tisztában döntéseink következményeivel, és felelősségünkkel a gyülekezet és a vétkes iránt is.

6. Lehetne tovább sorolni a kísértéseket, de inkább gondoljuk végig, hogy ezzel a figyelmeztetéssel milyen lelkületre akar elvezetni minket az Úr!

Egyrészt arra bátorít, hogy legyünk alázatosak bűnbe esett testvérünk megintésekor, hiszen sose tudhatjuk, hogy néhány hét, hónap múlva nem mi leszünk-e hasonló helyzetben.

Másrészt Pál apostol hangsúlyozza, ne kísértéssel te magad is. Az is szó hangúlyos, bűnbe esett testvérünk helyzetéről beszél, arról, hogy őt is kísértés érte, és abban bukott el. Nem kell bűnének súlyát kisebbitenünk, de megérthetjük helyzetét. Krisztus maga is megindul a mi gyarlóságainkon, hiszen ő is megkísértetett mindenben, kivéve a bűnt. Mi nem csak megkísértettünk, hanem vétkező testvérünkhöz hasonlóan el is buktunk számtalan alkalommal. Legyünk tehát megértőek testvérünkkel szemben, és Krisztushoz hasonlóan minket is indítson meg gyarlósága (Zsid 4,15)! Az Úr vezessen minket, hogy magunkra ügyelve meg ne kísértessünk!

*Szepesy László / Budapest*

## AZ INTÉS FOKOZATAI



*„Nem biztos, hogy minden hívő elég érett arra (nem is beszélve a csak névleg keresztyénekről), hogy el tudja hordozni a véték nyilvánosságára hozatalát.”*

### 1. SZEMÉLYES INTÉS

*„Ha pedig a te atyádfia vétkezik elened, menj el, és fedd meg őt négy szemközti. Ha hallgat rád, megnyerted a te atyádfiát.” (Mt 18,15).*

A gyülekezeti fegyelmzés első szintje a személyes intés. Jézus tanításának lényege a fokozatosság, hiszen a fő cél nem a vétkező megszegényítése, hanem helyreállítása. Ugyanakkor az intésnek vannak más aspektusai is. *„A négy szemközti feddés első fokozatának ószövetségi előzménye a 3Móz 19,17, amelyben olyan szempontok találhatóak, amiket jó, ha átviszünk arra, amit Jézus itt kimond. Azt olvassuk ott, hogy ne gyűlöld, még ha*

*intened kell is, s intened azért szükséges, hogy hallgatásoddal ne légy vétkes a bűnében: »mert vétkesek közt cinkos, aki néma« (Babits: Jónás könyve).”<sup>1</sup> Egyúttal a 3Móz 19,18 a bosszúállást, sőt a haragot is megtiltja a vétkező felebaráttal szemben.*

A feddés, az erre következő esetleges bűnbánat és a megbocsátás kéz a kézben kell, hogy járjanak. *„Ha vétkezik a testvéred, dorgáld meg, és ha megtér, bocsáss meg neki.” (Lk 17,3)*

### 1.1. Kinek a feladata?

A személyes intés a sértett fél feladata. Jézus itt nem részletezi, de ha a véték a gyülekezet ellenében történik (akár nyíltan, akár többé-kevésbé titokban), maga a gyülekezet a sértett fél. Ilyenkor egy előljáróra vagy egy hitében érett lelki testvérré hárul a feddés feladata. De ügyeljünk arra is, hogy nem mi vagyunk-e a vétkezők! *„...ha [...] eszedbe jut, hogy atyádfiának valami panasza van elened, [...] békülj meg az atyádfiával” (Mt 5,23b.24b).*

### 1.2. Hogyan történjék?

Mindenféleképpen szeretetben. Jézus tanítása az atyafiak közötti konfliktusra vonatkozik, márpedig *„aki nem szereti a maga testvérét, akit lát, hogyan szeretheti Istent, akit nem lát?” (1Jn 4,20b).* Pál apostol is azt részletezi, hogy miképp intsük szeretetben az idősebb és fiatalabb férfi- és nőtestvéreket (1Tim 5,1–2).

### 2. INTÉS TANÚK JELENLÉTÉBEN

*„Ha pedig nem hallgat rád, végy magad mellé még egyet vagy kettőt, hogy két vagy három tanú vallomásaival erősítsessék meg minden szó.” (Mt 18,16)*

Az egyházfegyelem második szintje a tanúk jelenlétében történő feddés. Ez a tanítás is ószövetségi gyökerekre megy vissza, mivel az 5Móz 19,15-ben szól Isten a tanúk szükségességéről – vagyis, hogy egyetlen tanú nem tanú... A sértett fél (akár a megbántott ember, akár egy előljáró) maga mellé kell, hogy vegyen olyanokat, akik személyesen tanúi voltak a bűnnek: másodkézből, hallomásból nem érvényes a tanúskodás. Ha ennek



hatására a bűnös bocsánatot kér és felhagy a vétkekkel, nincs több tennivaló – az esetleges jóvátételen kívül.

### 3. A GYÜLEKEZET ELÉ VITT VÉTEK

„Ha azokra sem hallgat, mondd meg a gyülekezetnek!” (Mt 18,17a)

A makacs ellenállás olyan bűn, amely az eredeti bűn mélységét növeli, és immár az egész gyülekezetre tartozik. Mindenképpen meg kell előzni a vétkek esetleges továbbterjedését, a gyanútlan gyülekezeti tagok elcsábítását, amint azt pl. Pál apostol is kifejti Hümenaiosz és Filétosz aknamunkájával kapcsolatosan („beszédük, mint a rákos fekély, terjed” 2Tim 2,17), vagy ahogyan az utolsó idők többi hamis tanítójáról beszél (2Tim 3,1–9). Gyakori probléma, hogy a bűnös vétkezőről a gyülekezet semmit sem tud igazán, csak hallomásból sejt valamit – ami rombolja a közgondolkodást.

Fontos kérdés, hogy az intést mi módon lehet a nemhívókra kiterjeszteni. Van, hogy szükséges a próféta igehirdetés, mint a társadalmi felelősség megnyilvánulása, de van, hogy adott esetben Pál szavai érvényesek: „Mert mi közöm ahhoz, hogy a kívül lévők fölött ítélek? Nemde ti is a belül lévők fölött ítéltetek? A kívül lévőket pedig majd Isten ítéli meg” (1Kor 5,12–13). Egy biztos: imádkozhatunk értük („Atyám, bocsásd meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek!” Lk 23,34a).

### 3.1. Intés, mint a presbiterek felelőssége

A gyülekezet elé vitt bűn első fokon a presbiterekre tartozik, hiszen „a presbitérium az egyházközség [...] lelki és

anyagi életének sáfára.”<sup>2</sup> Nem biztos, hogy minden hívő elég érett arra (nem is beszélve a csak névleg keresztyénekről), hogy el tudja hordozni a vétkek nyilvánosságra hozatalát. Jézus a Mt 18-ban nem beszél a presbiterek (azaz ’vének’) felelősségéről, de az Ószövetség szól erről, azok feladatai között (lásd Jetró tanácsát és ahogyan azt Mózes megfogadta, 2Móz 18). A presbiterek döntése nagy súllyal esik a latba, és előadódhat, hogy ennél a pontnál fordul meg a vétkek gondolkodása.

### 3.2. Nyilvános feddés

Ugyanakkor az is lehet, hogy a vétkes viselkedését az egész gyülekezet elé kell tární. A korábbi időkben ismeretes volt az ún. eklézsiamegkövetés. „A bűntettek rendszeren egyháziak voltak, a templomban a pap hajtotta végre. Istentisztelet alkalmával az egész gyülekezet előtt egy fekete székre külön ültették a bűnöst, s fekete posztóval takarták be. Midőn a hívők elvégezték az isteni tiszteletet, a pap felolvasta a bűnös előtt, mit vétkezett, aztán a bűnbánatot, melyet ez tartozott utána mondani; ezt nevezték eklézsiakövetésnek.”<sup>3</sup> Mindenesetre ez az esemény már a jó útra térés egyik állomása lehetett.

### 4. KIZÁRÁS A MEGBÁNÁSIG

„Ha a gyülekezetre sem hallgat, legyen előtted olyan, mint a pogány vagy a vámszedő.” (Mt 18,17b)

A teljes megátalkodottság a gyülekezetből való kizárást kell, hogy magával hozza. Mindenesetre, ha itt tényleg újjászületett, de teljesen megtévedt atyafi-

ról van szó, nem veszi el üdvösségét – hiszen azt nem lehet elveszíteni –, de a gyülekezetben úgy kell rá tekinteni, mint egy hitetlenre („legyen előtted olyan”, vagy más fordítás szerint „tekintsd olyannak”). A ’pogány’ és a ’vámszedő’ Jézus idejében a választott nép körébe nem tartozó vagy az általuk megvetett ember terminus technicus volt. De az egyházfegyelem e szintje már a következő cikknek a témája.

### 5. ZÁRÓ MEGJEGYZÉSEK

Sajnos gyülekezeteinkben mindez többnyire csak elmélet, az egyházfegyelem nem, vagy alig szoktuk gyakorolni.

A másik: az intés tartalma az evangélium kell, hogy legyen: a bűn kontra megváltás, Jézus Krisztus golgotai váltásáldozata mint az Istennel – és felebarátainkkal – való megbékélés egyetlen alapja.

Loránt Gábor / Budapest

\*

Jegyzet: Szabó A.: 1. „Lábam előtt mécses a te igéd” III. kötet. Kálvin Kiadó, Budapest, 1995., 82. o.; 2. A Református Egyház 2022. évi I. törvénye, 33. § (1); 3. Barla J.: Az eklézsiakövetés a régebbi kálvinizmusban. In: Protestáns Szemle, 1909. 370. o.

Füle Lajos

Ki akadályozhat meg?

Értem, miattam és helyettem keresztyén nem hiába vérzett. Ki akadályozhat meg abban, hogy én a MEGVÁLTÓMNAK éljek?

## A KIKÖZÖSÍTÉS A LEGVÉGSŐ ESZKÖZ



„A kiközösítés nem az elbotló keresztyénekről szól, hanem azokról, akik tudatosan benne élnek a bűnben és nem hajlandók megváltozni, bűneiket elhagyni és Istennek tetsző életet élni.”

1. A „kiközösítés”, mint legelső eszköz. Ez akkor történhet meg, amikor egy

esetleges gyülekezeti tag magát közösíti ki abban az értelemben, hogy nem lesz tagja a gyülekezetnek. Minden gyülekezeti tagságnak van kezdete. Nem bevett gyakorlat az gyülekezeteinkben, hogy a tagok felvételi kérelmet adnak be a presbitériumnak, amit a presbitérium elbírál. Pedig egy ilyen kezdettel, amikor a gyülekezet és az esetleges új tag kölcsönösen megismerik egymást és tisztázódnak az egymással szembeni elvárások, számos későbbi egyházfegyelmi eljárás elejét venné. Inkább az történik, különösen

városi gyülekezetekben, hogy valaki elkezd templomba járni és egyszer csak teljes jogú egyháztag lesz. De még így is van lehetőség arra, hogy egy minél előbbi meglátogatással meg lehessen ismerni valakit, és ha szükséges, lehet ilyen jellegű kérdésekben is elindítani Isten felé.

A gyülekezetek és a lelkipásztorok felelőssége az, hogy az igehirdetéseket a Szentírás teljes egésze szólaljon meg. A Második Helvét Hitvallás I/2. bekezdése így szól: „A Szentírás minden ke-

gyességre teljesen megtanít. Krisztus egyetlenegy egyháza a Szentírásban mindent megtalál, ami az üdvözítő hitre és az Istennek tetsző életre vonatkozik. Ezért Isten határozottan megparancsolta, hogy semmit hozzá ne tegyünk, se belőle el ne vegyünk. Valljuk tehát, hogy ezekből az írásokból kell meríteni az igaz bölcseséget és kegyességet, a gyülekezetek reformálását és kormányzatát, a kegyességgel járó összes köteleességek tanítását, a tantételek bizonyítását vagy cáfolatát, illetve minden tévelygés elvetését, de minden intelmet is az apostol ama mondanása szerint: »A teljes Írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre« (2Tim 3,16).» Ha a szöszékeken megszólal a tanítás bizonyos kérdésekben, az önmagában fegyelmező eszköz. A Szentlélek felhasználhatja a tiszta tanítást a bűn elhagyására, de akár arra is használhatja, hogy a bűnöst a gyülekezet elhagyására indítsa.

2. Amikor a fegyelmezőt közösítik ki. Sajnos ezzel is számolni lehet. Persze manapság nem járunk ott, hogy hivatalosan közösítene ki olyan embert, aki felvállalja Isten igazságát egy-egy tévelygésben vagy életviteli kérdésben. Azzal azonban lehet találkozni, hogy aki ilyet tesz, számolhat azzal, hogy elfordulnak tőle, nem hivatalosan közösítik ki. Talán szóvá is teszik és megbélyegzik azzal, hogy szeretetlen és ítélkező. Sokszor elhangzik ilyen esetekben az a mondat, amit Jézus mondott az írástudóknak és a farizeusoknak: „Aki büntelen közöletek, az vessen rá először követ” (Jn 8,7). Csakhogy Jézus ezt nem a házasságtörő asszonynak mondta és nem ezzel

végződik a történet. A házasságtörő asszonynak Jézus azt mondta: „Én sem itéllek el téged, menj el, és mostantól fogva többé ne vétkezz!” (Jn 8,11).

Nem könnyű Isten igazságát felvállalni. A másik oldal irgalmatlan, és nincsenek meg azok a fokozatok, amik az egészséges egyházfegyelem esetében érvényesek. Egyből az elhatárolódás történik meg. Talán könnyebb lenne nem szólni, talán igaz az, hogy „hallgatni arany”. Azonban nem így van. A hallgatással, elhallgatással nem oldódik meg semmi. Csak még nagyobb baj lesz, még megoldhatatlanabbá válik a probléma. Nagyon fontos, hogy ne hagyjuk magára azt, aki felvállalja Isten igazságát. Minél többen állnak egy „szószóló” mellé, annál nagyobb erővel képviseltetik Isten igazsága.

3. Amikor a gyülekezet közösíti ki az eltévedt testvért. „Ha pedig a gyülekezetre sem hallgat, tekintsd olyannak, mint a pogányt vagy a vámszedőt!” (Mt 15,18) Tudjuk azt, hogy a pogányok és vámszedők számára is volt hely Jézus mellett, de ez csak a megtérés útján volt lehetséges. Látnunk kell, hogy a kiközösítés nem az ítélet eszköze, hanem a gyógyítás. Az egyházfegyelem általában is a gyógyításról kell, hogy szóljon. A kifiamodott testrészt helyére tétele és nem az amputálása. A kiközösítés az egyházfegyelem legutolsó eszköze, abban az esetben, ha a bűnös senkire sem hallgat. A kiközösítés nem az elbotló keresztyénekről szól, hanem azokról, akik tudatosan benne élnek a bűnben és nem hajlandók megváltozni, bűneiket elhagyni és Istennek tetsző életet élni. Gyakran lehet tapasztalni, hogy az ilyen,

bűnben élő keresztyének foggal-körömmel védik igazukat és harcolnak a fegyelmezővel szemben. Megtámadják azt, aki képviseli Isten igazságát. Nem riadnak vissza a vádaskodástól és a rágalalmazástól sem. Nem érdekli őket az sem, ha a gyülekezetben nagy károkat okoznak.

Miért kell az ilyen embereket kizárni a gyülekezetből? Mert a Sátán az ilyen embereket fel akarja használni a gyülekezet megromlására. A Sátán célja a gyülekezet felforgatása, szétdobálása. Csak azt tudja használni, aki fölött uralmat tud gyakorolni. A gyülekezet érdeke, hogy megszabaduljon az ilyen embertől, mert egy ilyen ember óriási károkat tud okozni. Pál azt írta: „ne tartsatok kapcsolatot azzal, akit bár testvérnek neveznek, de parázna vagy nyereszkes, bálványimádó vagy rágalmazó, részeges vagy harácsoló. Az ilyennel még együtt se egyetek! [...] távolítsátok el azért a gonoszt magatok közül!” (1Kor 5,11b–13) A kiközösítés Isten parancsa a közösség és a bűnös érdekében.

A kiközösített ember elengedése mindig azzal végződjön, hogy amennyiben megtér bűnéből, a gyülekezet szeretettel várja vissza. Ezékiel próféta szavai erről szólnak: „Hiszen nem kívánom én a bűnös ember halálát – így szól az én Uram, az Úr –, hanem azt, hogy megtérjen útjáról, és éljen” (Ez 18,23). „Ha pedig a bűnös megtér, és nem követi el többé a bűneit, hanem törvény és igazság szerint él, akkor megmenti az életét. Ha belátásra jut és megtér, és nem követi el többé a vétkeit, élni fog, nem hal meg.” (Ez 18,27–28)

Vincze András / Debrecen

## AZ ELMARADT FIGYELMEZTETÉS



„Isten Lelkének munkája maga a figyelmeztetés és annak belső meggyőző mivolta is, nem pedig emberi akciózás, avatatlan buzgólkodás, netán tolakodó bizalmaskodás...”

„Ha pedig te megintted azt az igazat, hogy az igaz ne vétkezzék, és ő nem vét-

kezik többé: élven él, mert engedett az intésnek, és te a te lelkedet megmentetted.” Ez 3,21

Előfordul, hogy a gyülekezetben valaki helytelenül gondolkozik és ennek hangot ad. Az is ismert, hogy egy testvér hibásan cselekszik, ami kárt okoz. Ilyenkor helye van az intésnek.

1. Annak, akit Isten az intés szolgálatában használ fel, legelőször belső elhatárolódásra van szüksége. Aki szilár-

dan áll hitében, ezt megteszi. Gondolatilag se egyezzünk bele a rosszba, szívünk mélyén kerüljük a bűnt és forduljunk el tőle!

2. Külsőleg szükséges, hogy ennek jelét adjuk. Attól a személytől, aki valamilyen rosszban él, külsőképpen is tapintatosan elfordulunk, nem barátokunk vele, s közben arra gondunk, majd észreveszi magát és megváltozik. A legtöbb esetben azonban ez nem elégséges: sőt, a „Hallgatás beleegye-



zés” elve alapján még inkább megmarad a rosszban. Nem változik meg, s nem hagyja el a bűnt. – Noha megvan a belső elhatárolódás és a külső jelzés is, egyáltalán nem biztos, hogy a metakommunikáció jó irányba sül el, és a szóbeli figyelmeztetés hiánya mintegy felhatalmazza arra, hogy a hibás viselkedés stabilizálódjék az elhajlott életében.

3. Mi tarthat vissza bennünket attól, hogy szóban is figyelmeztessük az eltévedettét?

a) A tapintat. Nem akarjuk személyiségét megsérteni, önállóságát tiszteletben tartjuk. Csendben imádkozunk hát, hogy az Úr igazítsa helyre. De vajon, ha valaki a vízben fuldoklik és mi ezt látjuk, a személyiségi jogaival törődünk-e, vagy azzal, hogy ki kell húzni a vízből?

b) A konfliktusok kerülése. Senki sem szereti a feszültségeket, mi sem. Adig jó, amíg nincsenek beszélgetések, kellemetlenkedések a beszédben és a kapcsolatokban. Legjobb a békeség, ne keressünk még külön bajt magunknak – vélhetjük. De ne gondoljuk, hogy feszültségmentes életet élhetünk, mert mindig adódnak zaklató események. Adott esetben később lelkiismeretünk vádolása is nyugtalaníthat.

c) Ha valakit megintünk és nem fogadja el, akkor ez még közügyggyé is válhat. Egy egész réteget érinthet egy közösségben, ha baráti, rokoni kötelei is megbántódnak egy komoly intés miatt. Valóban, az intés szolgálata külön, fentről való bölcsességet igényel, sok mindent figyelembe kell vennünk. Milyen következményekkel jár, ha valakit irritálnak intó szavaink?

d) Arra is gondolunk, hogy nincs olyan kapcsolatunk az illetővel, hogy ezt vagy azt megmondjuk neki. Erről majd később formálunk gondolatokat. – Ezek tehát a kifogásaink.

Persze ezek a gondolatok mind könnyen meggyengülnek, ha az eredményre nézünk: hiszen nem biztos, hogy elutasít, vagy megbántódva elmegy az intést hallva, hanem lehet, hogy szívére veszi és megváltozik, megtér. Ekkor nem vesszük el egy testvért, sőt megnyertük az Úrnak és visszakaptuk őt!

4. Az alábbiak sürgetik a nyílt színrelépést:

a) Látjuk, hogy a bűn rombolása milyen ártalmas mind az egyénre, mind pedig a közösségre.

b) Ismerjük a bűn természetét, hogy fokozódik, sőt egyre szemtelenebb lesz. Ha nem talál komoly ellenállásra, akkor halad tovább, nyíltan képviseli azokat a szempontokat, amiket Isten Igéje tilt a gyülekezetben: „és varázslása mindig nagyobb lesz” (2Kir 9,22).

c) További engedékenységet szül, más dolgokban, új területeken. Ezért nem tanácsos várni, még kicsiben érdemes fellépni, megfogni ezeket a folyamatokat, „megfogni a kis rókákat”, mert tönkreteszi a közösséget. („Fogjátok meg nekünk a rókákat, a rókafiakat, akik a szőlőket elpusztítják; mert a mi szőlőink virágban vannak” Énekek 2,15).

#### Siklós József Micsoda lista!

Micsoda lista, micsoda nevek!  
Fehér papíron feketéllenek...  
Van köztük nagyravagyó, törtető,  
van nehézfejű, értetlenkedő,  
a lista élén: gyáva, tagadó,  
és a végén: Júdas, az áruló!

De ez a névsor mégis megvigasztal:  
nem „díszvendégnek” van terítve asztal,  
melléülhetnek mind a bűnösök,  
– lehet hát helyem ilyenek között;  
Simonokból lesznek a Péterek...  
– Uram, irgalmazz: Júdas ne legyen!  
Elgondolkozom a neveken:  
csoda-lista, csoda-kegyelem!

5. Ismerünk bibliai példákat pro és kontra.

Szólni kell! Sámuel még idejében figyelmeztette Saul engedetlenségére, azzal a céllal, hogy megváltozzon. „Esztelenül cselekedtél; nem tartottad meg az Úrnak, a te Istenednek parancsolatját, melyet parancsolt néked” (1Sám 13,13). Nátán próféta Dávid királyt sem kímélte: „Te vagy az az ember! [...] Miért vetted meg az Úrnak beszédét [...]?” (2Sám 12,7.9) A betheli oltár előtt az ismeretlen próféta megintette Jeroboám királyt: „És imé, Isten embere jöve Júdából

Béthelbe, az Úrnak intésére” (1Kir 13,1kk). Pál megintette Pétert (Gal 2,11kk), megintett egyszerű gyülekezeti tagokat is: „Evódiát intem, Sintikhét is intem, hogy egyenlő indulattal legyenek az Úrban” (Fil 4,2).

Ezek pozitív példák. Ellenkező esetekről is olvassunk, például Isten Élit azért vetette meg, mert nem elég erőlesen figyelmeztette fiait (1Sám 2,29).

Látjuk, nem mindig vezetett megjobbulásra, de itt nem is erről van szó, hanem arról, megkapta-e a világos útmutatást, eljutott-e hozzá a figyelmeztetés. Ettől függ további sorsa a gyülekezetekben és Isten országában.

6. Az ezékieli figyelmeztetés klasszikus (olvassd az Ez 33. részt!). Eszerint szükséges meglátni, ha jön a veszedelem, kézben kell legyen a kürt, és tudni is kell azt használni. Itt a következő lehetőségek adódnak:

a) Nem látja a veszedelmet, mert maga is vak rá, vagy ha látja is, nem tartja veszedelemnek, mert hiányzik a belső elhatárolódás a bűntől. Az őrálló ekkor nagyot hibázik.

b) Akkor is hibázik, ha látja a veszedelmet, nagyságával számol, de valami oknál fogva elmulasztja a figyelmeztetést. Az ezékieli következmény az, hogy maga is vétkessé válik.

c) Az őrálló látja a veszedelmet, leadja a figyelmeztetést, és megmenti mind a kísértésben levőt, mind pedig saját lelkét.

7. A keresztyén szeretet megszólal, mert nem képes együtt élni a rosszal (1Kor 13,6), és határozott is tud lenni a belső és külső elhatárolódásra. Így tette Józsué: „válasszatok magatoknak még ma, akit szolgáljatok, [...] én azonban és az én házam az Úrnak szolgálunk” (Józs 24,15).

8. A lélek szeretete igen kemény tud lenni.

Énekek 8,6: „mert erős a szeretet, mint a halál, kemény, mint a sír a buzgó szerelem; lángjai tűznek lángjai, az Úrnak lángjai”.

Tehát határozott mentő szeretet szükséges, ami nem gondolkozik túl sokat a bajban: az anya is megragadja kisgyermek kezét, amikor száguldó autó veszélyezteti.

9. Ne az ömberi természetünk intsen másokat!

Mindezt figyelembe véve nagyon fontos látni, hogy Isten Lelkének munkája maga a figyelmeztetés és annak belső meggyőző mivolta is, nem pedig emberi akciózás, avatatlan buzgólkodás, netán tolatkodó bizalmaskodás, azaz az óember aktivitása. Csak a Lélek vezetése jogosít fel arra, hogy bárkit is megintsünk. Mert nem mindenki alkalmas erre. Nem mindenkor vagyunk alkalmasak erre, és nem mi vagyunk alkalmasak erre, pusztán önmagunktól. Ha tehát saját szakállunkra, felhatalmazás és krisztusi szeretet nélkül fújuk a trombitát, magunk is bajba ke-

rülünk. Akkor a fenti veszélyek mind együtt esnek ránk: megsértjük a másikat, megbántjuk személyiségét, belegázolunk lelkivilágába és mindez visszaüt, nagy kárt okoz kapcsolatainkban, esetleg a gyülekezetben, de saját lelki életünkben is. Érdemes olvasni a Példabeszédek intését is: „*Kóbor ebet ragad fölön, aki felháborodik a perpatvaron, amely őt nem illeti*” (26,17).

#### BEFEJEZÉS

Kedves Olvasóm! Talán e sorok által hozzád is eljut Isten intése: vigyázz, állj

meg, ne menj tovább azon az úton, ami Istennek nem tetszik és ártalmas lenne az Úrral való kapcsolatodra, szeretteiddel való együttélésre s önmagadra nézve. Vagy ha jó úton vagy, szívedre kötöm, hogy nagyon vigyázz, mert vannak gyenge pontjaid, ahol lehet, hogy különösen kísérhető vagy.

Remélem, hogy kis cikkem felér egy Istentől származó figyelmeztetéssel! „*Mintha Isten kérne mi általunk*” 2Kor 5,20.

*Alföldy-Boruss Dezső /  
Szigetszentmiklós*

## A MEGTÉRŐ TELJES HELYREÁLLÍTÁSA?



*„A helyreállítás kifejezése azt feltételezi, hogy az illető nem áll a helyén.*

*A vétkező kiesett arról a helyről,*

*ahova Isten korábban állította őt. Helyre kell tehát állítani.”*

Alig van olyan keresztyén ember, akinek az életében ne lett volna visszaesés. Gondoljunk csak saját hívő életünkre! Olyan cselekedeteket követtünk el, olyan szavak hagyták el ajkunkat, olyan indulatok lettek úrrá rajtunk stb., amelyek sok esetben még a nem hívőket is megszegyénítették. Amelyek egyértelműen az Úr gyalázatára és felebarátaink botránkozására szolgáltak. Mindnyájunk előtt ismerős lehet a visszaesés, a bukás, a Krisztus követésében való kudarcot valóság élménye.

A bűnbe való visszaesést át kellett élnie a Szentírás nagyjainak, a hit hőseinek is. Nem mindegyik hithősről tudunk e vonatkozásban, de jó néhányról igen. Emlékezzünk csak Ábrahám, Dávid, Illés, Mózes, Péter, Mária, Jézus édesanyja vagy a bethániai Márta életére! Isten ószövetségi népe egyenesen a visszaesés népe volt. Kánaán elfoglalása előtt és után, a fogságba való elvitel előtt és után, a lázadás, Istennel szembeni elégedetlenség, majd az emiatt való bűnbánat, megtérés váltakozott életükben.

A Jelenések könyvében szereplő hét kizsiai gyülekezetből hat visszaeső gyülekezet volt, amelyeknek Krisztus kénytelen volt azt írni: „*emlékezzél azért, hogy honnan estél ki, és térj meg!*”

Az egyháztörténet nagy alakjai is ismerték és átérték a bűn kisebb-nagyobb bukásait, elég, ha csak Luther, Kálvin, Ravasz László vagy Túróczy Zoltán alakját idézzük magunk elé.

De vajon, aki egyszer hívő keresztyénként elbukott, helyre állhat-e újra? Akinek az élete nagy mélységekbe került, kiszabadulhat-e onnan és vissza-kerülhet-e oda, ahonnan kiesett? Van-e a megtérő számára teljes helyreállítás?

Jézus Krisztus golgotai váltságáhalála tökéletes volt a bűnösök megmentését illetően. Ma is éppen olyan tökéletes és érvényes, mint egykor volt, és nemcsak az elveszett bűnösökért, hanem a visszaesettekért is. Azokért, akik a kegyelem megismerése után vétkeztek. Ezért a már megtért bűnösnek ma is Jézus Krisztus keresztyéhez kell mennie bűnei miatt bánkódva, hogy szabadulást, megújulást nyerhessen. A megtérő teljes helyreállítása az Úrtól van, nem emberektől, és az Úr által történik, nem emberek által. „*Azért azt mondja az Úr: Ha visszatérsz hozzám, helyreállítalak, hogy újra előttem állhass. Ha elváltasz a jót a hitványtól, akkor olyanná leszel, mint az én szájam.*” (Jeremiás 15,19)

A helyreállítás kifejezése azt feltételezi, hogy az illető nem áll a helyén.

A vétkező kiesett arról a helyről, ahova Isten korábban állította őt. Helyre kell tehát állítani. Ezt a helyreállítási munkát az Úr Lelke végzi el a vétkes lelkében. Thomas Watson, XVII. századi jeles, angol puritán teológus A bűnbánat című könyvében írja, hogy az „*evangéliumi bűnbánat*” Isten Lelkének ajándéka, olyan lelki gyógyszer, amelynek hatóösszetevője van, amelyek közül, ha egy is hiányzik, a bűnbánat elveszíti hatékonyságát. A bűnbánat hatóösszetevője:

1. A bűn meglátása.
2. Bánkódás a bűn miatt.
3. A bűn megvallása.
4. Szégyenkezés a bűn miatt.
5. A bűn gyűlölete.
6. A bűn elhagyása.

Akit az Úr Lelke végigvezet a bűnbánat ezen hat lépcsőfokán, ott az Úr teljes helyreállításának munkájával számolhatunk. Nincs helyreállítás a golgotai kereszttel nélkül! Nincs helyreállítás valódi, teljes megtérés nélkül!

Kálvin azt mondja, hogy az egyházfegyelem célja nem az erkölcsi élet felvirágoztatása, hanem Krisztus dicsőségének védelme az egyházban, illetve a bűnbe esettnek bűnbánatra, megtérésre hívása. Lélekmentés. Mint írja: „*Mert egyfelől még olyanokat is, akik egészen elveszetteknek látszottak, és akikről már mindenki lemondott, sokszor visszavezet Isten jósága az igaz útra, másfelől gyakran olyanok is elbuknak, akik látszólag másoknál is szilárdabban állottak.*”



A visszaesésből kiszabadult lélek, miután megújult, nyereségesebb életet élhet, mint korábban. Akit Isten helyreállított, gazdag lelki tapasztalatokra tehetett szert. Jobban megismerte saját romlottságát, nyomorult és esendő voltát, azaz önmagát. A visszaesés megálázza az illetőt, és arra készíti, hogy elítélje saját magát. Ugyanakkor, ha a szabadulás végbement, az elbukott lélek új tapasztalatokra szert téve az Úr megmentő munkáját illetően, még nagyobb hálával és még erősebb elköteleződéssel szívében visszafoglalhatja az Úrtól kapott örömet. A helyreállított lélek szeretetet, pásztori érzéket nyer más visszaesett lelkekkel szemben. Az Úr Jézus nemcsak az elvesztett lelkekért jött, hanem a visszaesettekéért is.

Ami engem illet, be kell vallanom, hogy a megtérő teljes helyreállítását akkor tapasztaltam meg, amikor magam is

szembesültem saját bukásommal és átéltem az Úr megújító, helyreállító kegyelmét. Ehhez el kell mondanom, hogy korábban lelkipásztorként megvettem magamban azokat a lelkipásztorokat, akiknek valamilyen ok miatt zátonyra futott a házasságuk és elváltak. Lenézést, lebecsülést és valamifajta erkölcsi fölényt éreztem velük szemben. Amikor magam is érintetté váltam a válás ügyében, átéltem a bűnnel való találkozás fájdalmas és szégyenletes voltát. Teljesen összetörtem. Az Úr Igéje azonban vigasztalásomra volt. Krisztus kereszthalálának jelentősége saját életemre nézve még inkább kezdett felragyogni, mint korábban. Egy hosszú, lassú gyógyulási folyamat részesévé váltam. Idővel az Úr megajándékozott egy hitben járó, hűséges, szerető feleséggel, aki a szolgálatban is segítőtársam lett. Egy drága kisfiút is kaptunk Tőle. Lélekben megújulva,

örömmel, hálás szívvel hirdethetem Krisztus evangéliumát. Amit én elrontottam az életemben, azt az Úr kijavította és teljesen helyreállította. Áldott legyen az Ő neve ezért!

Gáncs Aladár evangélikus ébredési teológus írja: „*Óh, vajha nem felejteném el, hogy van visszaesés s van szabadulás is a visszaeső számára. Van visszaesés, mert a mi ellenségünk az ördög, mint ordító oroszán körül jár; hogy elnyeljen. De van szabadulás is, mert győzött a Juda oroszánja. Győzött a kereszten! És ott a megalázkodó, bűnét nevével nevező s az Úr vért hittel elfogadó számára ren-  
be jön minden!*”

*Péterffy György / Budapest*

\*

**Irodalom:** Gáncs Aladár: **Serkenj föl, aki aluszol**, Bp. 1939.; Thomas Watson: **A bűnbánat**, Koinónia, Kolozsvár, 1999.; Wilhelm Niesel: **Kálvin teológiája**, Kálvin Kiadó, Bp. 1998.

## FORGÁCS GYULA ÉS AZ EGYHÁZFEGYELEM



A 19. század elején a protestáns egyházakban egyre inkább tért hódított az ún. bibliai racionalizmus. Ez a liberális szemléletmód tagadta a Szentírás Istentől való ihletettségét, kétségbe vonta a Szentlélek működését, és mindent észérvekkel akart megmagyarázni. A szószékekről hosszú és hangzatos tanítások hangzottak el ige hirdetés címén, ezekkel azonban nem tudták elérni a templomba járókat. Az egyházak lelkileg kiürültek, úrrá lett a tespedtség, aminek köszönhetően virágozni kezdtek a szekták. Ebben a lelki sivárságban azután váratlanul megszólalt az ige. Először József nádor felesége, Mária Dorottya környezetében hangzott fel az evangélium, akinek támogatásával később beindult a Skót Misszió, amely hamarosan a magyarországi belmissziói mozgalmak bölcsője lett.

Többen felébredtek itt, és ők lettek idővel a későbbi lelki munka hordozói. Közéjük tartozott az ifjú Forgács Gyula is, aki elvégezve a teológiát azonnal

belevetette magát a munkába. Több egyesületben is tevékenykedett, és néhány év elteltével a magyar belmisszió egyik legmarkánsabb alakjává nőtte ki magát.

Forgács (1899-ig Firtusz) Gyula 1879. szeptember 7-én született Léván. Középiskoláit szülővárosában végezte, majd a pesti teológiára iratkozott be. Egy esztendő külföldi ösztöndíjasként a skóciai Edinburgban töltött, ahonnan visszatérve a dunamelléki püspök a Skót Misszióba nevezte ki, először káplánnak, majd másodlelkésznek. Rövid kőbányai szolgálat után 1910-ben Pécelre hívták meg lelkipásztornak, innen 1924-ben Sárospatakra távozott. 1933-tól újra a Skót Misszió lelkésze lett, 1917-ben pedig teológiai magántanári képesítést szerzett Budapesten.

Szolgálatának egyik ékköve volt péceli szolgálata. Az eklézsiát rövid időn belül mintagyülekezetté formálta, a lelki munka legkülönbözőbb ágait indította be. Néhány év múlva az egyházközösség fogalommá vált az egyházi berkekben. Gyülekezeti tagnak lenni itt nem csupán szokványos, hétköznapi dolognak számí-

tott. A presbitérium kétévi konfirmációi előkészület után vette fel az új tagokat, egyenként mérlegelve lelki érettségüket és hitbeli magatartásukat. A kényszerű adózás helyett bevezette az önkéntes egyháztagságot, adományokat csak azoktól fogadtak el, akik kifejezték szándékukat, hogy az egyház tagjai kívánnak lenni és a Biblia mértéke szerint élnek. Nagy erővel hangsúlyozta és gyakorolta a gyülekezeti fegyelmet. *Útmutatás a gyülekezeti fegyelmezés gyakorlására c.* kötete száz év elteltével sem veszített semmit aktualitásából. Nemcsak hirdette, hanem gyakorolta is az egyházfegyelmet mind Pécelen, mind pedig Sárospatakon.

Pécelről ugyanis tizennégy évi szolgálat után Sárospatakra ment át. Ez nagy kihívást jelentett számára, mert megígérték neki, hogy magántanár is lehet majd a pataki teológián (sajnos, tanártársai ármánykodása miatt csak egy évig taníthatott). Kilenc esztendő töltött el ebben az ősi „puritán fészekben”, amely akkorra már ugyancsak eltávolodott a Lorántffy Zsuzsánna által hirdetett kegyességtől. A fejedelemszony által lét-

rehozott kollégium, az itt végzett színvonalas teológiai oktatás és lelki munkája tette híressé Patakot.

Amikor Forgács megérkezett a Bodrogmenti városba, kiderült, hogy a gyülekezet igen elesett állapotban volt és súlyos anyagi gondokkal küszködött. Épületei siralmas képet mutattak, mind-egyik felújításra várt. Az új lelkipásztor azonban mégsem a külső körülmények rendbetételét tartotta legfontosabbnak, hanem a gyülekezet lelki felébredését.

Skóciai és péceli tapasztalataira építve először igyekezett olyan munkatársakat maga mellé állítani, akik segítik őt a gyülekezeti munkában. Elérte, hogy a presbitérium ne csupán anyagi kérdésekkel foglalkozzon, hanem lelki kérdésekkel is. Bevonta őket a missziói munkaterv készítésébe, a gyülekezetet körzetekre osztotta fel, amelyeknek gondozására egy-egy presbitert jelölt ki. Megalkototta a belmissziói bizottságot, evangélikációkat és vallásos estélyeket szervezett, beindította a diakóniai szolgálatot. Különösen is nagy hangsúlyt fektetett a hitoktatásra és a gyerekmunkára.

Sárospatakon első összetűzése a presbitériummal akkor volt, amikor olyan férfiakat akartak presbiterré választani, aki templomba alig jártak és már évek óta nem úrvacsoráztak. Forgács ez ellen határozottan tiltakozott. Mivel az általa kezdeményezett missziói munka sokakat megmozgatott, kivívta többek nemtetszését. Különösen azokét, akik csak névlegesen tartoztak a gyülekezethez. Emiatt szénakazlait felgyújtották, panaszt nyújtottak be ellene az egyházi felettes hatósághoz. Azzal vádolták, hogy elsikkasztotta az egyház pénzét (mert bevezette a templomba a villanyt és az udvaron kivágatott néhány fát, amelyek veszélyeztették az egyház épületeit).

A presbitérium ekkor még egy emberként kiállt a lelkipásztora mellett, így a feljelentők visszavonták vádjait. Forgács úgy értékelte, hogy a panaszlás nem az ő személye, hanem a gyülekezet egésze ellen irányult. Ezért kijelentette, hogy vasárnap álljanak ki a gyülekezet elé és kérjenek bocsánatot, majd jelentsek ki, hogy a gyülekezet tagjai kívánnak maradni. Ezt hívták az egyházi gyakorlatban eklézsiakövetésnek. A panaszosok

### *Bódás János: Titok*

Azt látjátok, hogy gondtalan vagyok,  
s kérditek: a szemem mitől ragyog?

Mi visz előre? Nincs rajtam teher?  
Mért lebegek, mint akit szárny emel?

Gyermek, asszony, munka, kenyér, lakás,  
tüzelő, orvos, cipőtalpalás,

számla és részlet... bűn, gond, szenvedély...  
Hogyan bírom mindezt oly könnyedén?...

Mi a titkom?... Honnan van az erő?  
... Titkom és erőm egyedül csak Ő,

Ő, ki elvette minden terhetem,  
Ő véd, vigasztal, táplál és szeret.

Könnyű menni, ha köves is az út,  
vére a kőre hullt, s ott megaludt.

Piros szőnyeg lett lábaim alatt.  
El nem botolhat, ki rajta halad.

Könnyű menni, hisz Ő lépked elől,  
s Előtte a lehetetlen ledől.

Könnyű menni, hisz a tövises ág  
mindig csak az Ő szent arcába vág!

Könnyű menni, hisz rajta a teher,  
s a vétkeimért is majd Ő felel.

Könnyű menni, mert Ő utat nyitott...  
Tudjátok most már... Ím, ez a titok!

végül eleget tettek Forgács felszólításának, bocsánatot kértek tettük miatt és kifejezték óhajukat, hogy a gyülekezet tagjai szeretnének maradni.

Úgy tűnt, hogy elhárult minden akadály a lelki munka zavartalan végzése előtt, amikor a lelkészt újabb nemtelen támadás érte: a gyülekezet főgondnoka vádolta meg őt pazarlással és azzal, hogy csődbe juttatta a gyülekezetet (Pécelen ugyanezzel vádolta meg őt kiérdemesült kántortanítója is, akit egyébként a gyülekezet kérésére nyugdíjaztak). Mindezt azért, mert a parókiára bevezette a vizet. Rágalmazásai, alaptalan vádjai egyre gyakoribbak lettek. A presbitérium

ugyan mindannyiszor megvédte őt, de Forgács maga is látta, hogy itt nem a személye ellen folyik a küzdelem, hanem az általa kezdeményezett lelki munka végzése miatt. Ezek miatt mondott le végül sárospataki lelkésziségéről és tért vissza 1933-ban oda, ahonnan elindult: a Skót Misszióba.

Bár a nemtelen támadások miatt megsomorodott, ezután sem tétlenkedett. A hazahívó szó is szolgálat közben érte. Hatvankét esztendő volt. Óriási területen munkálkodott, sokat és nagyot alkotott. Az ő nevéhez fűződik a Péceli Kör életre hívása, az első missziói törvény megalkotása, de az első magyar gyülekezeti ház, a Biblia Szövetség Egyesület jelenlegi székházának megépítése is. Életét és munkásságát dr. Sipos Ete Álmos örökítette meg „*Kérjétek az aratásnak Urát!*” című könyvében.

*Margit István / Pécel*

### *Pecznyik Pál* **Így szeret az Isten?**

Így szeret az Isten? Óh, ez érthetetlen,  
számára egy lélek megfizethetetlen!  
Ha meghal egy ember harcban, balesetben,  
családi otthonban vagy egy kórteremben,  
ilyen ember felől napirendre térünk,  
ha nem hozzánk való, cseppet sem fáj  
nékünk.

Emberek ezrei halnak meg naponta,  
beteg, öregeken vagy véreink kiontva.  
Nekünk ugyan mindegy, koldus vagy  
nemesebb,  
népek táborában egy fővel kevesebb.  
Sokan azt gondoljuk, úgyis sokan vagyunk,  
nem okozunk hiányt, amikor meghalunk.

Ám, az Isten másként látja életünket.  
Ő helyezte múltó testbe a lelkünket,  
amelynek értéke földön mérhetetlen,  
arannyal, ezüsttel megfizethetetlen.  
A legnagyobb árat Isten adta érte!  
Milyen drága volt az? Ő sohasem mérte!  
Fiának szent vére kifolyt a kereszten,  
hogy lelkünk, mely övé, soha el ne vesszen!  
Vesztébe ment őt Ő végtelenül szánja,  
de nem mentheti meg, ha bűnét nem bánja.  
Így szeret az Isten? Áldjátok őt, népek,  
felér a világgal egy megmentett lélek!



*Bódás János*  
**Károli Gáspár emlékezete**

A Vizsolyi Biblia megjelenésének 350. évfordulójára

Bár a csontod is régen porrá vált már,  
itt élsz közöttünk, jó Károli Gáspár.  
Ha élhet az, ki történelmet formált,  
s neve ragyoghat évszázadokon át,  
ha élhet az, ki kőbe, dalba, képbe  
nagy lelkét, álmát írta, sírta, véste,  
neked örökebb élet lett jutalmad,  
s amíg magyar él, neved ki nem halhat.

Te többet adtál s jobbat a magyarnak,  
mint költők, bölcsék, fegyverek, hatalmak:  
Te hoztad Isten levelét e népeknek,  
hogy értsék mind, kik magyarul beszélnek,  
s zengje a boldog, égi üzenet:  
az Isten Atya, könyörül, szeret,  
s érezze meg a magyar, hogy nem árva,  
van Ura, aki érti, védi, szánja,  
térjen hát Hozzá, s bízson és reméljen,  
hisz könyörülni akar Ő szegényen.

Forrást fakasztott Mózes vesszejével,  
de e forrás az Igével nem ér fel,  
az Igével, mely itt tolladtól kélt föl  
az idegen nyelv sziklabörtönéből.  
Ez lett a nemzet drága itala,  
megújult tőle az alélt haza,

megoldódott kiszáradt ajka, nyelve,  
hitt s merni kezdett, új életre kelve.  
Azóta csobog ez a Víz s dagad,  
ahová ér, ott új élet fakad.

Vannak gúlák, nagy épület-csodák,  
tornyok, miket csodál a nagyvilág,  
de mit ér minden csoda-épület  
ahhoz, amit szorgalmad épített?  
Egy roppant fároszt, örök sziklatornyot,  
mely míg épült, sokszor majd összeomlott.  
(Látjuk, amint vele az oromokon jár  
buzgó futárként a kis Szenczi Molnár.)  
A torony áll, közel négy század óta,  
napnál tündöklőbb fény sugárzik róla  
szívbe, lélekbe, kétségekre, gyászba,  
a pokolsötét, gyötrelmes világba,  
végigvilágít a félelmes tájon,  
hogy az eltévedt mind hazataláljon.

Voltak már áldott, jótévő kezek,  
osztottak orvosságot, kenyeret,  
fejedelmek, bölcsék és doktorok,  
de hajh, kenyér és orvosság elfogyott,  
s a halál ellen egy sem volt elég!  
Te hoztad el az élet Kenyerét,

amelyből hogyha valaki evett,  
nem szűkölt s győzött a halál felett.  
S azóta életet, táplál milliókat  
s még mindig teljes, nem fogy el,  
nem olvad.

Nem lopható és el nem adható,  
nem játszhat rajta spekuláció,  
tőzsdén nem jegyzik, árfolyama nincs,  
mégis aranynál drágább, tiszta kincs.  
Se moly, se rozsdá nem emészti meg,  
el nem romolhat, s nem lesz kevesebb,  
s míg lélek él, nyög, sír az ég alatt,  
örök kenyér és orvosság marad.

Bár a csontod is régen porrá vált már,  
mégis itt élsz Te, jó Károli Gáspár,  
öreg bölcs, Isten agg levélhordója,  
népünk Mózes, forrásfakasztója,  
ki a Kánaánt tártad fel nekünk,  
hogy legyen bő és örök kenyérünk.  
... Kik e kenyéren nőttünk s ebből élünk,  
– az Ige népe –, hadd áldunk, dicsérünk  
emlegetvén mindig fényes neved.  
S hadd áldjuk Azt, ki szóra ihletett,  
ki előtt még az angyalok is törpék:  
az örök Istent. Ővé a dicsőség!

## Felhívás rendkívüli adakozásra

Egyesületünk székházának teteje sajnos sürgős felújításra szorul.

A tetőcserép a téli fagyok miatt az északi oldalon 270 m<sup>2</sup>-en szétfagyott, sok helyen eltört,  
áteresztli a vizet, ezért több ponton beázásokkal küzdünk.

Az épület állagának megóvása érdekében a munkálatokat 2024 nyarán el kell végezni.

Szakértői vélemény alapján az egyetlen lehetőség a javításra  
a héjazat (cserép, lécezés, fólia) cseréje a problémával érintett tetőfelületen.

A felújítás költsége várhatóan 12 millió forint körül fog alakulni.

Szeretettel kérjük kedves Tagjainkat, rendezvényeink Résztvevőit, céljainkkal egyetértő,  
a Biblia Szövetséget a szívükön viselő Testvéreinket, hogy rendkívüli adományaikkal járuljanak  
hozzá a munkálatok elvégzéséhez! Hadd tudjuk székházunkat zavartalanul használni a jövőben is  
a mi Urunk dicsőségére!

Köszönettel és áldáskívánással:

*a Biblia Szövetség Egyesület Elnöksége*

# HÍREK – KÖZLEMÉNYEK

**LELKI KONFERENCIA.** Júliusban az Úr gazdag áldása mellett zajlott lelki konferenciánk a péceli székházban. ■

\* \* \*

**KENUS TÁBOR.** Júliusban fiataljaink a népszerű kenus táborban vehettek részt Pozsony és Almásfüzitő között a Dunán. ■

\* \* \*

**17 ÉSZAKÍR PRESBITERIÁNUS** testvérünk érkezett augusztus közepén Kells-ből, lelkipásztoruk, Brian Boyd vezetésével, akik középiskolás és egyetemista fiataloknak tartottak angol nyelvű csendeshetet Pécelen. Testvéri kapcsolatok épültek, és megtapasztalhattuk, hogy az Úr elhívása alapján ugyanannak a Krisztus-testnek lehetünk a tagjai, bármely részén is éljünk Európának. ■

\* \* \*

**NYÍREGYHÁZA.** Augusztus 27-én gazdag lelki tartalommal került megrendezésre csendesnapunk Nyíregyházán. Az Úr legyen a dicsőség lelki kincseiért! ■

\* \* \*

**CSALÁDI NAPUNK** szokás szerint szeptember első hétvégéjén zajlott Kátoli Gábor és kedves felesége, Veronika előadásával, és fiataloknak szervezett programokkal, közel 150 fő részvételével. ■

\* \* \*

**BIBLIAISKOLAI ÉVNYITÓ.** Szeptember 16-án elindult az oktatás péceli Bibliaiskolánkban. 23 elsőéves és 16 másodéves hallgató kezdte meg tanulmányait. ■

\* \* \*

**MESTERSÉGES INTELLIGENCIA – BARÁT VAGY ELLENSÉG?** címmel ifjúsági csendesnapot tartottunk szeptember 23-án hatalmas érdeklődés mellett. Köszönjük az Úrnak, hogy Igéjében a modern technológiához való viszonyulásunkra nézve is tanít bennünket, és az időszerű téma kapcsán is az örök Evangélium üzenete bontakozhatott ki! ■

\* \* \*

**2023-BAN MÉG ELŐTTÜNK ÁLLÓ PROGRAMOK:**

- **November 4.** 10 óra: csendesnap Miskolcon,
- **November 4.** 10 óra: csendesnap a Bp. Pasaréti Református Gyülekezetben,
- **November 12.** 17 óra: Fontos kérdések sorozat (Bp. Nagyvárad téri Református Gyülekezet),
- **November 13–17.** lelki konferencia Berekfürdőn (még lehet jelentkezni!),
- **December 31.** Ifjúsági szilveszter.

Programjainkra minden érdeklődőt szeretettel várunk! (A berekfürdői konferencián előzetes jelentkezéssel lehet csak részt venni.) A részletes programmal kapcsolatban kérjük kísérjék figyelemmel honlapunkat ([www.bibliaszov.hu](http://www.bibliaszov.hu)) és Facebook-oldalunkat! ■

\* \* \*

**AZ ÉBREDÉS ALAPÍTVÁNY (ÉBA)** a nyomtatott sajtótermékek iránti csökkenő kereslet miatt nehéz anyagi helyzetben van. Kérjük támogassa kiadói tevékenységünket az ÉBA kiadványainak vásárlásával! [www.bibliaszov.hu/uzlet](http://www.bibliaszov.hu/uzlet) ■

## MEGHÍVÓ A BSZ ŐSZI CSENDESNAJRA

**2023. november 04. szombat 10.00 óra,**

Miskolc, Református Egyházkerületi Székház  
(Kossuth utca 17.)

és

**2023. november 04. szombat 10.00 óra,**

Budapest, Pasaréti Református Gyülekezet  
(II. ker. Torockó tér 1.)

*A csendesnapi lelki program mindkét helyen azonos.  
A részletes programot és a szolgálók személyét  
az egyesületi honlapon megismerheti.*

*A csendesnap alkalmaira minden érdeklődőt szeretettel vár  
a Biblia Szövetség és a vendéglátó gyülekezet.*

## BEREKFÜRDŐI BSZ LELKI KONFERENCIA

Helyszíne: Megbékélés Háza

Időpontja: **2023. november 13-17.**

A program hétfőn ebéddel kezdődik és pénteken ebéddel fejeződik be.

A konferencia fő témája: „**Vándorúton**”.

A részletes programtervet  
a BSz honlapján ismerhetik meg.

A jelentkezéseket várjuk a BSz elérhetőségein,  
elektronikusan: [bsz@bibliaszov.hu](mailto:bsz@bibliaszov.hu); tel.: 28/452-334.  
A részvétel feltétele a jelentkezés visszaigazoláskor  
megadott folyószámlaszámra 15.000,- Ft  
előleg befizetése.

*A meghirdetett rendezvényeken a Biblia Szövetség Egyesület  
hang- és képfelvételt is készíthet, amit saját célja  
megvalósításához felhasználhat. Ön a jelentkezéssel és  
részvétellel ezt elfogadja, és ehhez beleegyezését adja.*

A Biblia Szövetség Egyesület, az Ébredés Alapítvány és az Országos Bibliaiskola Alapítvány tevékenységét a Miniszterelnökség és a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. is támogatja:



A Biblia Szövetség Egyesület tevékenységét az Országos Bibliaiskola Alapítvány is támogatta.





Nyíregyházi csendesnap  
augusztus 27-én  
(1-2. kép),  
a szeptemberi családi nap  
előadói és néhányan a  
hallgatóságból (3-4. kép),  
az ifjúsági csendesnap  
résztevői Pécelen  
(5. kép)



Angol nyelvi tábor  
Pécelen északír és  
magyar szolgálókkal:  
Brian Boyd lelkész  
előadása (6. kép),  
a figyelmes hallgatóság  
(7. és 9. kép),  
a 14-18 évesek  
foglalkozása (8. kép)







**Ébredés Alapítvány**, 2119 Pécel, Kálvin tér 2/B

tel.: (28) 452-334; mobil: (20) 915-5811;

web-shop: [www.bibliaszov.hu](http://www.bibliaszov.hu); e-mail: [imargit@bibliaszov.hu](mailto:imargit@bibliaszov.hu)

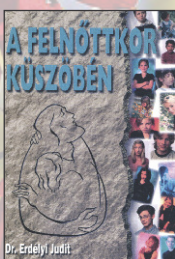


# LELKI EGÉSZSÉGVÉDELEM

Dr. Erdélyi Judit nevét ismerik nemcsak hazánkban, hanem szinte az egész Kárpát-medencében. Kötetei, népszerű előadásai sokak számára jelentettek és jelentenek eligazítást mindennapjaink zűrzavarában. Írásaiban, amelyek szakmailag is megállják a helyüket, valamennyiszer Isten igéjére támaszkodott, nem engedte magát befolyásolni a divatos irányoktól. Bár belgyógyász, tüdőgyógyász és kardiológus szakorvosként dolgozott, hosszú éveken át volt az Országos Korányi Intézet kardiológiai ambulanciájának vezetője, keresztyén körökben főként az etikai kérdések megválaszolását tartotta feladatának. Foglalkozott a természetgyógyászat bibliai alapú kritikájával, valamint az egészség, betegség, halál kérdéseivel. Felhívta a figyelmet a mind jobban terjedő tévmitésokra, ahol csak tehetette, felemelte hangját a hamis gyógy módok ellen.

A Budapest-Pasaréti Református Egyházközség tagjaként rendszeresen részt vesz a gyülekezeti szolgálatokban, de rendszeres előadója a Biblia Szövetség Egyesület konferenciáinak, csendesheteinek is. Keresztyén tartalmú cikkei, tanulmányai többnyire a Biblia és Gyülekezet, valamint a Biblia és Család folyóiratban jelennek meg, de más lapok is közölték már írásait.

Kötetei néhány kivétellel az Ébredés Alapítvány gondozásában jelentek meg. Néhány könyve valóságos keresztyén bestseller lett (Természetgyógyászat az Ige mérlegén, Ajtónyitás – vajon kinek?, Gyógyulás – bármi áron?), hisz több ezer példányban jelent meg, és számos kiadást megért. Közülük sok még mindig kapható az Ébredés Alapítvány könyvesboltjában, webboltjában. Mivel könyvei semmit sem veszítettek aktualitásukból, sokaknak szolgálnak lelki épülésre, szeretettel ajánljuk őket olvasóinknak!



*Az Ébredés Alapítványnál beszerezhető saját kiadványok:*

**A felnőttkor küszöbén** 700,-

**A relaxációról másként** 390,-

**A szent Istennel közösségben** 700,-

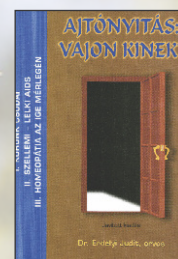
**Gyógyítás, vagy ámitás? (~dr. Szabó Andreával)** 390,-

**Lehet-e szabadulni a stressztől?** 320,-

**Mint élő kövek (~többekkel)** 550,-

**Természetgyógyászat – visszaélések a hittel** 390,-

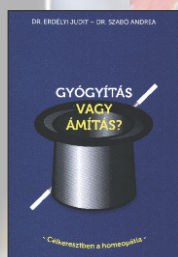
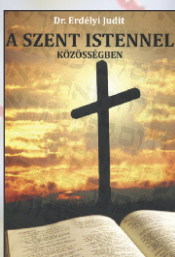
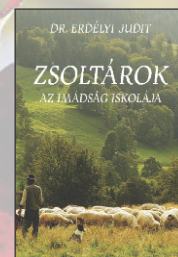
**Zsoltárok az imádság iskolája** 390,-



*Az Ébredés Alapítványnál beszerezhető egyéb kiadványok:*

**Ajtónyitás – vajon kinek?** 1.200,-

(Összeállította: Margit István)



A Biblia és Gyülekezet című folyóiratra a **11742331-20003610** számlaszámon vagy postai utalványon lehet előfizetni  
**Előfizetési díj 2023-ban:** *belföldre:* 3.500,- Ft/év; (10 pld. felett 3.000,- Ft/pld.); *külföldre:* – *európai országokba* 6.500,- Ft/év;  
– *egyéb országokba* 7.600,- Ft/év. Az előfizetés nélküli árus példány ára 500,- Ft. A folyóirat megjelenik negyedévenként.

A Biblia és Gyülekezet szerkesztősége és kiadóhivatala a Biblia Szövetség Egyesület címén  
Kiadja a Biblia Szövetség Egyesület megbízásából az Ébredés Alapítvány, felelős kiadó: *Szabó László*

\* \* \*

Biblia Szövetség Egyesület címe: H-2119 Pécel, Kálvin tér 2/B Telefon/fax: 06 (28) 452-334 Internet: [www.bibliaszov.hu](http://www.bibliaszov.hu) E-mail: [bsz@bibliaszov.hu](mailto:bsz@bibliaszov.hu)  
felelős szerkesztő: *Sipos Ajtony Levente*; szerkesztő: *Nagy Zsolt Béla*; szerkesztőbizottság: *Alföldy-Boruss Dezső, dr. Cs. Nagy János, Margit István,*  
*Sipos Ajtony Levente, Sipos Ete Zoltán*; tördelés: *Horváth Mária*

Címlap fotó: Csoportkép a BSz angol nyelvű ifjúsági táboráról (fotó: Nagyné Ombodi Eszter)

Fotók: *dr. Mikolicz Gyula, Nagy Zsolt és mások*

– Kéziratokat nem őrünk meg, és nem küldünk vissza! –

Nyomatás: Prime Rate Kft. 1044 Bp., Megyeri út 53. – HU-ISSN 0866-2932 (nyomatott) – ISSN 2064-0269 (online)